

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Af Stine Pilgaard ; Dramatiseret af Jens Christian Lauenstein Led.; Pilgaard, Stine.; Led, Jens Christian Lauenstein.

Titel | Title:

Meter i sekundet

Udgivet år og sted | Publication time and place: Premiere 2025-05-10, Aalborg Teater

Fysiske størrelse | Physical extent:

1 PDF.

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

METER I SEKUNDET

Af
Stine Pilgaard

Dramatiseret af
Jens Christian Lauenstein Led

Aalborg Teater

Store Scene

2024/2025

Arkivnummer: 830

Iszenesættelse	Jens August Wille
Scenografi og kostumer	Katrine Gjerding
Lysdesign	Suni Joensen
Lyddesign	Kristian Berg
 Medvirkende	
Sara Fanta Traore	Hun
 William Halken	 Rasmus, Tømmerflåden, Købmandskunde, Den Søvnløse, Køkkenassistent1
 Camilla Gjeldstrup	 Forstanderinden, Maj-Britt, Køkkenassistent3 / Flueknepperkone, Hylde hos Købmand
 Patrick Hansen	 Sebastian, Par-Mand hos Købmanden, Anders Agger, Gymnasielæreren, Køkkenassistent2.
 Steffen Berentz Eriksen	 Økolæreren, Købmand, Parkerings-Peter, Køkkenchefen, Hendes far, Nor.
 Ida Mia Appel	 Emma, Par-Kvinde hos Købmanden, Surferen, Nors Mor, Den Nybagte Far.
 Marta Holm	 Emmas veninde, Den Ungdommelige Ældre, Mona, Vanilla, Hylde hos Købmand
 Marie Knudsen Fog	 Planlægningsheksen, Krisser, Hendes mor, Keramiklæreren, Ole-Mortersagkyndig, Hylde hos Købmand
 Jacob Lindbirk	 Musiklæreren

(Forpil hvor højskoleelever kommer og går, ser hvor mange mennesker, der er kommet. Bevidst uklart, om det er højskolefolk eller skuespillere, der kommer og tjekker.)

0 Prolog

(HUN og RASMUS er ankommet til Velling i Vestjylland. Vind, vindmøller. Barn i barnevogn. Måske er der et Velling-byskilt, hvor der står "Vi vil i Velling".)

HUN

Stadig er vi nye på markerne, og forvirrede går vi rundt med vores barnevogn, som to hvileløse landevejsriddere. Vi ser på vindmøllerne, måden de toner op mod himlen som besøg fra fremtiden, futuristiske påmindelser om andre planeter. De skyder op som muntert ukrudt omkring vores hus, og når de en sjælden gang står stille, er det, som om kloden holder vejret et kort sekund, målløs over blæstens fravær. Vi går rundt i en ny verden, i vores nye liv, med vores nye barn, naturen ligger fladt foran os, og solnedgangen over Vesterhavet betragter os med sit røde øje. Hjortene ser roligt ind i billygterne, og landevejenes døde dyr breder sig mellem kørebanestriberne. Med en finger mod kasketten hilser landmændene, og jeg forstår, at det er sådan, man gør her. Vi vil i Velling, står der på byskiltet, men hvad vi vil, står ikke klart. Virkeligheden ligger som en tåge omkring os, og vi er kun lige ankommet.

Scene 1: Velkommen til Velling Højskole!

(Alle kommer ind på scenen, måske også musikere. Vi er i den store sal på Velling Højskole, alle er glade og forventningsfulde omkring denne "sæsonstart" på skolen, måske er man endda lidt vel overbegeistret omkring det hele. HUN tager det lidt mere angst og skeptisk. RASMUS bliver taget med af den gode stemning.)

FORSTANDERINDEN

Kære allesammen, kære alle I nye elever, hvor ser I bare dejlige ud. Jeg er så glad for i dag endelig at kunne sige: Rigtig hjerteligt velkommen til Velling Højskole! Vi har en masse fantastiske måneder foran os, hvor vi skal lære sammen, være sammen og opleve alle de mange gode ting, som vi har her på skolen.

Og en meget varm velkomst skal også lyde til dig, Rasmus - du er jo vores helt store fund i år, du er digter, og du skal undervise i "skrivekunst", som du - eller vi er blevet enige om, at dit kursus skal hedde. Det glæder vi os rigtig meget til, velkommen, Rasmus!

RASMUS *(træder lidt betuttet, usikkert frem, små-bukker ligesom eller noget)*

Tak. Jeg glæder mig.

FORSTANDERINDEN

Det gør vi også! Men vi skal også synge sammen. Det gør vi nemlig rigtig meget her, for Velling Højskole, er en rigtig højskole. Og derfor vil jeg med det samme give ordet videre til hele Vellings yndlingspianist og korleder, Velling Højskoles musiklærer - værsgo, Karsten:

MUSIKLÆREREN

Tak, Birgitte, mange tak. Det er helt rigtig, at vi er glade for at synge her i Velling, og det skal vi også nu. Vi synger den første sang i sanghæftet, og den går på melodien til "Nu er jord og himmel stille".

(Sætter sig ved et klaver, spiller og synger for. Alle på scenen synger med, og det fremgår klart, at salen er de nye elever, og at det er dem, der meget gerne må synge med)

SANG 1: Sommersang uden sol – midsommersang
(Melodi: Nu er jord og himmel stille, Ensemble-sang)

1.

Når jeg ligger musestille
her på dydens smalle sti
kan jeg mærke græsset kilde
mens min ungdom går forbi
det er sommerens soldater
der marcherer i min krop
stiller sulten med oblater
som en synder, der giver op.

2.

Fiskeørnens skarpe øjne
kigger på mig med foragt
og de lyse nætters løgne
slår mit hjerte ud af takt
men så hullet det kan blive
hver gang Amor spiller dart
bruger han det som sin skive
rammer plet med vindens fart.

3.

Lad de gamle flammer brænde
som et sidste tyst farvel
tusind bål på Danmarks strande
slukker et for et sig selv
og med drømmene der er der
midt i virkelighedens sorg
hænger hvileløse hjerter
på de lyse nætters krog.

*(scenen opløser sig, alle ud, HUN står alene på scenen. HUN får en barnevogn.
FORSTANDERINDEN kommer hen til HENDE med noget post.)*

Scene 2: Forstanderinden

FORSTANDERINDEN

Der var lige lidt post til jer. I skal nok falde godt til, når I lige er kommet på plads.

(Ser ned i barnevognen.)

“Det er en livskrise at få et barn. I kan jo altid ringe, hvis det er”. Det sagde min sundhedsplejerske engang til mig. Men han skal have et navn. Folk begynder at snakke. Jeg har forbindelser på kommunen, og jeg ved, at de allerede har sendt tre dagbøder til jer.

HUN

Du lyder som en mafiaboss.

FORSTANDERINDEN *(ser ned i barnevognen)*

Er du en lille Nicolai?

HUN

Et navn er et stort ansvar. En rækkefølge af bogstaver, som skolelærere vil råbe op hver dag, når de kigger ned i protokollen. Et navn vores søn skal sige, hver eneste gang han møder et andet menneske. På legepladser, diskoteker, til jobsamtaler. Han skal underskrive dokumenter med det navn, vi finder frem til, det skal stå yderst i hjørnet af de tegninger, vi hænger op på køleskabet. Det skal rides ind i de grimme lerskåle, vi får i julegave, og ende sine dage på en gravsten. I mellemtiden vil det figurere i lægejournaler, på eksamensopgaver, lejekontrakter, lånebeviser, julekort, forbryderkartoteker eller Wikipedia. Man aner ikke, hvor ens navn ender.

FORSTANDERINDEN *(ser ned i barnevognen)*

Er du en lille Frederik?

HUN

Nej, for det skal kunne rime på noget.

FORSTANDERINDEN

Severin, klementin.

HUN

Trykkene ligger ikke samme sted. Vi leder efter to stavelser og en vokal-endelse, så er man nået langt.

FORSTANDERINDEN

Du skal ud af osteklokken. Han skal have et navn, og du skal have et job. Det handler om integration. Al erfaring viser, at skolens lærere kun bliver boende, hvis deres ægtefæller falder til.

HUN

Vi er ikke gift.

FORSTANDERINDEN

Det må I se at blive. *(ser ned i barnevognen)* Der er også mange, der bliver viet i forbindelse med en dåb. To fluer med et smæk.

HUN

Han skal ikke døbes.

FORSTANDERINDEN

Den tager vi senere.

(RASMUS kommer ind med en kop te til HENDE. Ud igen)

FORSTANDERINDEN

Pickwick? Det er kaffedrikkernes te, det er skridtet før Medova, og der har ingen lyst til at gå hen. Men du skal ha' et job. Hvad kan du?

HUN

Jeg er en slags orakel, men de færreste ved det.

FORSTANDERINDEN

Orakel... Vi har brug for unge kræfter.

(finder mobiltelefon frem, laver lynhurtige opkald, snakker hviskende. Det tager få sekunder det hele)

Det var dagbladet, og faktisk kunne de godt bruge en brevkasse, henvendt til alle aldersgrupper. Du er hyret. Du kan lige køre ind på dagbladet og ordne formaliteterne med dem. Du kan jo bare ta' lille Hr. Navnløs her med i bilen.

HUN *(til FORSTANDERINDEN)*

Vi har ikke bil. Jeg har heller ikke kørekort.

FORSTANDERINDEN

Det får du. Jeg siger det lige til Surferen. Det er en af kørelærerne. Vi vil i Velling

(FORSTANDERINDEN ud)

Scene 3: Planlægningsheksen **Brevkasse**

PLANLÆGNINGSHEKSEN

Kære brevkasse. Jeg skriver til dig, fordi jeg har et problem med tiden, som flere af mine nærmeste har kommenteret. Jeg er virkelig dårlig til at leve i nuet og er tit flere uger fremme i tankerne. Igennem mit job er jeg vant til at planlægge meget, da jeg arbejder som koordinator i en større virksomhed. På hjemmefronten er der meget at se til, fordi vi har tre børn med skolearrangementer, fritidsaktiviteter og alt, hvad det indebærer. Min mand er meget distræt og dobbelt- eller tripelbooker os tit. Det har resulteret i, at både hans familie og venner henvender sig til mig, når noget skal arrangeres. I må konferere med planlægningsheksen, siger min mand, og selv om det måske nok er kærligt ment, oplever jeg det som en kritik. Jeg prøver at være til stede i nuet ved hjælp af meditation og delfinmusik, men jeg må indrømme, at det falder mig svært. Er jeg en kontrolfreak, og hvad skal jeg gøre?

De venligste hilsner

Planlægningsheksen

HUN

Kære planlægningsheks. Nu skal det jo ikke handle om mig, men jeg skal ærligt indrømme, at jeg hører til dem, der har svært ved at få ting gjort. Personligt synes jeg, at nuet er opreklameret. Lev hver dag, som var det den sidste, siger man, men det er noget pladder. Lad for guds skyld være med det. Det er ingen forbrydelse at tænke på morgendagen. Hvis man vil samle sin familie eller en vennegruppe, må man forstå, at det ikke sker tilfældigt. Man træder ikke ind på en café, og så sidder de der pludselig alle sammen og snakker om gamle dage. Jeg har en ven, der hedder Mathias. Han elsker at organisere, og han bliver euforisk, når han gør det. Mathias vifter med hænderne og skriver lange mails om små detaljer. Når ingen svarer, sender han påmindelser med glade smileys, vedhæfter vejrudsigter og forslag til fornuftig påklædning.

Jeg ved ikke, hvorfor vi altid driller Mathias, men det er nok, fordi det er så nemt.

Kære planlægningsheks og kære Mathias. Undskyld. Man driller altid dem med store hjerter. Forbliv ukuelige, ryd min kalender, spild min tid. Jeres planer og drømme er den majstang, vi andre danser omkring. Bagefter tager vi hjem, fordi vi har travlt. Så rydder I op, mens I tænker på, hvor sjovt det kunne være at leje kanoer og sejle på Gudenåen i sommeren seksogtyve. Af hjertet tak.

Kærlig hilsen

Brevkassen

Scene 4: Købmanden

(HUN går fra brevekassesvar hen til Købmandsbutikken. Eller den har etableret sig omkring hende, mens hun svarede.)

KØBMANDEN

Jeg ved godt, hvem du er.

HUN

Mon dog. Jeg skal hente en pakke. Det er en teoribog. Altså om biler og trafik. Jeg skal til at tage kørekort. Det er derfor.

KØBMANDEN

Jeg ved, hvor du bor. Nede ved højskolen i det lille røde hus.

HUN

Godt ord igen.

KØBMANDEN

Er I faldet godt til så?

HUN

Ja, det synes jeg. Men hvad vil det i det hele taget sige at "falde til"? Falder man nogen sinde til – eller falder og falder man bare hele livet på en måde? Man bliver slået tilbage til start. Man må ligesom genopfinde sig selv i de nye omgivelser. Hvis du forstår, hvad jeg mener? Jeg tror, jeg lige skal lære at taler igen. Tale og lytte, kan man sige. Når jeg snakker med folk, minder jeg om en, der går i krig. Jeg bliver ivrig, står alene i en suppe af lyde, lægger mig som en steg i skiver på et fad foran dem, en optøet isdessert med fjollede paraplyer i.

KØBMANDEN

Nå.

(Et par kommer ind.)

PAR-KVINDE

Sikke da et regnvejr.

KØBMANDEN

Ja, det skal jeg da lige love for.

PAR-KVINDE

Vi må da ikke håbe, det fortsætter ind i efterårsferien.

KØBMANDEN

Nej da.

PAR-KVINDE

Det ville da også næsten være synd for alle ungerne.

KØBMANDEN

Ja, det ville da så.

PAR-KVINDE90

Nu de får fri.

KØBMANDEN

Ja, nemlig, ja.

(pause)

PAR-MAND

Nej, vi har lige ryddet op i garagen. Alt det rod, man får samlet sammen, men det skal jo gøres.

KØBMANDEN

Det skal det.

PAR-KVINDE

Nej, vi sku bare ha de fire kajkager der.

KØBMANDEN

Ja, nemlig, ja.

(giver dem en lille pose med kager. De betaler og begynder at gå.)

Tak for snakken.

(Parret går ud igen)

KØBMANDEN

(til HENDE)

De er sådan nogen hyggelig mennesker og snakke med.

HUN

Høflighed gør mig paranoid, man aner jo ikke, hvad der ligger på den anden side af sådan et bjerg.

KØBMANDEN

Måske tænker du for meget over tingene.

HUN

Det gør jeg sikkert.

KØBMANDEN

Ja - det var den her, du sku ha? (*finder hendes pakke med teoribog*)

HUN (*tager den*)

Tak.

(*skynder sig væk*)

Scene 5: Dialogtræning

(HUN ind til RASMUS. HUN græder.)

HUN

Jeg vil ikke i Velling. Jeg vil hjem igen. Jeg kan ikke snakke med dem, Rasmus. Jeg ender som en kattedame uden katte.

RASMUS

Hvad mener du, hvad er der sket?

HUN

Det var nede ved købmanden. Jeg skulle hente den her teoribog, og så ville jeg bare snakke med ham, og så kom der et par ind, og de snakker så mærkeligt. Han sagde bare "Ja, nemlig ja" til alt, hvad de sagde. Det lykkedes ham at give dem ret tre gange i en sætning med tre ord. Jeg forstår dem ikke.

RASMUS

Du må forstå købmanden som en genre og ikke en afvisning. Du tænker i prosa, men folk her er mere kortfattede. De taler ligesom i haikudigte - sytten stavelser, natur plus nutid. Du tror, at det er avanceret, men samtalerne i det offentlige rum opretholder det påtvungne fællesskab, en landsby er.

HUN

Købmanden spurgte selv, om vi var faldet til.

RASMUS *(vifter med sin pegefinger og ryster på hovedet)*

Forkert. Købmanden anerkendte, at du befandt dig i hans butik, at I bor samme sted. To løver fra samme flok mødes på savannen over en næsten død zebra. De tager et par bidder, og den spræller svagt med venstre bagben. Bagefter går de i hver sin retning, men ved, at de måske mødes ved samme kadaver nogle dage senere. Opfat det som en remse, et kort ritual: "Hvordan går det - det går fint. Sikke det blæser - ja, hold da op. Så blev det mandag - ja, det kan vi ikke løbe fra".

HUN (*gentager langsomt, som en trylleformular HUN ikke for alvor tror på*)

"Hvordan går det - det går fint. Sikke det blæser - ja, hold da op. Så blev det mandag - ja, det kan vi ikke løbe fra".

RASMUS

Du må tøjle din trang til fortrolighed eller i det mindste forklæde den lidt bedre. Se på Anders Agger, han kan tale med alle.

(*Anders Agger dukker op*)

ANDERS AGGER

Det ved jeg nu ikke, om jeg kan. Men jeg kan lytte. Det er noget, der skal læres. Man skal bare øse sig.

RASMUS

Det er jo det. Vi kan bare øve det: "Hvad så?"

(*Anders Agger væk igen*)

HUN (*mumler*)

"Ik' så meget."

RASMUS

"Hvordan går det?"

HUN

"Tak, fint"

RASMUS

"Har du haft en god weekend?"

HUN

"Det er godt at komme ned i gear efter en travl uge."

RASMUS (*nikker opmuntrende*)

Ingen vil vide, hvordan du har det, husk det.

(HUN lægger ansigtet i hænderne, Rasmus synger en trøstende sang til HENDE - den bliver måske til en duet?)

SANG 2: Vuggesang til de utrøstelige – elegi

1.

Når solen den nærmer sig fjorden
er himlen et stort maleri
mens regnorme kravler i jorden
og falder i søvn til dit skrig
for bølgerne rammer den flade kyst
og klitterne stiller sig tæt
vi vandrer i cirkler og synger tyst
en lille, fortvivlet duet.

4.

Et tusmørkefår går og bræger
bag nætternes tynde gardin
og rågernes klagen fra træer
er tæt på at overgå din
men endelig slutter koncerten brat
og stilheden lister forbi
nu gaber du nemlig og smiler træt
mens øjnene lukker sig i.

Scene 6: Hos dagplejemor + Mødet med Krisser

(MAJ-BRITT ind til HUN og RASMUS. De smiler til hende.)

MAJ-BRITT

Jeg hedder Maj-Britt, og jeg har været dagplejemor i toogtredive år.

(MAJ-BRITT hælder kaffe op)

HUN

Maj-Britt - det er det navn i Danmark med flest forskellige stavemåder.

MAJ-BRITT

Bindestreg med dobbelt-t. Det er en grøn dagpleje med særligt fokus på naturen.

HUN

Det sjove er, at navnet egentlig er kort – "Maj-Britt", og alligevel er der så mange muligheder inden for både første og anden stavelse. Der er uendelige variationer

RASMUS

Ikke uendelige.

(RASMUS begynder at regne på sin telefon.)

HUN

Ai, j og y, enkelt og dobbelt-t, med og uden h.

RASMUS

Syvogtyve. Jeg mener, at sidste del af navnet stammer fra det keltiske Birgitte, der betyder den lysende eller den ophøjede.

MAJ-BRITT

I kan bare stave det, som I vil, jeg ved jo, hvem I mener. Er I så faldet godt til i det vestjyske?

(RASMUS ser bedede på HENDE, som for at sige: "Så - nu svarer du kort og på "vellingsk", sådan som vi har øvet")

HUN

Vi klager ikke.

MAJ-BRITT

Det går hurtigt med sådan nogen små størrelser. Inden man ved af det, skal de i børnehave.

HUN

Ja, det er helt vildt, hvor meget de vokser, når man tænker på, at produktionstiden har været mellem ti og femten minutter. Måske en halv time, hvis bølgerne er gået højt.

(HUN griner, RASMUS rømmer sig, HUN skifter til et alvorligt tonefald)

Vi kæmper lidt med rød numse.

MAJ-BRITT

Den skal vi nok få bugt med. Jeg har en zinksalve. Det er noget, jeg bestiller hjem fra Sverige. Men hvad laver sådan to så?

RASMUS

Jeg underviser i skrivekunst på højskolen.

HUN

Jeg er inden for orakelindustrien.

MAJ-BRITT

Nå da.

RASMUS

Hun har en brevkasse.

MAJ-BRITT

Så kan man vel altid få et råd med på vejen.

HUN

Ja da. Altid.

MAJ-BRITT (*ser op, som på en overskyet himmel*)

Det var den sommer. Jamen så ses vi på mandag.

(*Maj-Britt ud af scenen. Krisser kommer ind - hører de næste replikker*)

HUN

Hvordan tror du, det gik?

RASMUS

Fint. Rigtig fint comeback med numsen. Nå, jeg skal ned og undervise.

(*Rasmus ud*)

KRISSER

Ska' du også ha' en unge her hos Maj-Britt?

(*HUN og KRISSER stirrer på hinanden*)

HUN

Ja. Fra på mandag. Eller – han har lidt rød numse, så vi må lige se, hvad der sker videre med det.

KRISSER

Netop. Så er der noget med numsen, og så tænker man "Er det normalt?"

HUN

Ja!

KRISSER

Det har jeg tænkt 36.000 gange hver dag lige siden min kom. Græder din meget?

Det gør min.

HUN

Ja, det gør min også. Hvis man nu bare kunne få en gennemsnitlig gråd, hverken for meget, men heller ikke for lidt, men bare lige ramme stadiet lige mellem kolik og døvstum. Og selvom den vokser hele tiden, kan jeg ikke for alvor forestille mig, at den bliver større.

KRISSER

Ja, og at den en dag vil rejse sig op fra tæpperne og gå, gribe kniv og gaffel og spise mad fra en tallerken, sætte sig på et wc og selv række ud efter toiletpapiret.

HUN

Man er bare nedsmeltet i en evig nutid, for træt til at huske et før eller tro på et efter. Det flyder bare med mælk, sved og tårer.

KRISSER

Stingene strammer, og brysterne er spændte. Og drypper.

HUN

Ja! Og så alle de nye sammensatte ord, jeg aldrig tidligere har haft i min mund, og som der ikke er plads til. Zinksalve, pusletaske, bæresele.

KRISSER

Babyalarm.

HUN

Hagesmæk.

KRISSER

Blespand.

HUN

Skumklud, skråstol, kravlegård, sutteflaske.

KRISSER

Ryger du?

HUN (*ser sig skyldbetinget omkring*)

Øh...

KRISSER

Godt. Så tager vi en smøg. Man må kun ryge fire om dagen, når man ammer, men det er til gengæld vigtigt, ellers bliver de små aldrig resistente over for bakterier. Det har jeg hørt fra en sundhedsplejerske i Struer, der er helt nede på jorden.

DEN UNGDOMMELIGE ÆLDRE

Kære brevkasse. Jeg er en kvinde på syvogtres år, der synes, at det er mærkeligt at blive ældre. Personligt føler jeg ikke, at jeg har ændret mig i mine tanker og synspunkter, men jeg oplever, at samfundet og mine nærmeste behandler mig anderledes. Det er blevet svært at tale med folk til sociale sammenkomster, siden jeg gik på pension.

KRISSER

Vi skal også ha' nogen kager en dag. Dagmartærter, kringler, skagenshorn.

HUN

Kiksekage, kannelsnegle, træstammer.

KRISSER

Og trøfler. Vi skal have mange. Er det ikke det, vi ska'?

HUN

Jo.

DEN UNGDOMMELIGE ÆLDRE

Jeg har fire dejlige børnebørn, men dem kan jeg jo ikke snakke om hele tiden, og så bekræfter jeg også bare fordommen om min bedstemoralder.

KRISSER

Så kan vi også sammenligne strækmærker. Jeg har de fleste og længste.

HUN

Det tror jeg faktisk ikke.

KRISSER

Det skal vi nok finde ud af. Vi ses.

(KRISSE ud)

Scene 7: Den ungdommelige ældre Brevkasse

DEN UNGDOMMELIGE ÆLDRE

Jeg studser over, at mange mænd godt kan lide at røre ved eller klemme mine overarme. Hvorfor tror du, at de gør det?

Kærlig hilsen den ungdommelige ældre

HUN

Kære ungdommelige ældre

Jeg var seksogtyve, første gang en mand sagde til mig, at jeg holdt mig godt. Når jeg tilfældigvis nævner min alder, oplever jeg tit at blive forsikret om, at man ikke kan se det, hvilket i øvrigt er løgn. Det er besynderligt at være en kvinde. I puberteten foræres vi en magt, vi knap forstår, når vi betragter vores begyndende bryster. Vi trasker lidt forvirrede efter dem gennem verden, slår folk over fingrene, hvis de vil røre ved dem, men trætheden indfinder sig, og man tænker: Herregud. I en årrække er vi målet for samfundets begær. Vi er de ubeskrevne blade, vi er det modsatte af døden. Som alle andre forveksler vi ungdommen med evigheden og forvirres, når vi opdager, at den kun var til låns. Til sidst er der ingen at slå over fingrene, højst et par børn der er sultne, og samfundets blik er blevet sentimentalt. Kære ungdommelige ældre. Mænd kan bedst forholde sig til kvindekroppen, hvis der enten skal noget ind i den eller ud af den. Herefter bliver det kritisk. I ren og skær forvirring og mangel på fantasi klamrer de sig nu til dine overarme. Herregud.

Kærlig hilsen Brevkassen

Scene 8: Sebastian

(MUSIKLÆREREN, KERAMIKLÆREREN, ØKOLÆREREN, EMMA og EMMAs VENINDE ind. De har saghæfter med og synger)

(HUN kommer ind, SEBASTIAN stiller sig ved siden af hende, de ser på den syngende gruppe.)

HUN

Hvorfor ynger de hele tiden?

SEBASTIAN

Det er fordi, der er sangmaraton. Musiklæreren har arrangeret en hyldest til Højskolesangbogen, og fra ni morgen til ni aften skal elever og lærere sidde i foredragssalen forenet i sang. I pauserne er der oplæg om sammenhængen mellem musik og fællesskab. Så går der en weekend med det.

HUN

OK. Hvem var det nu, du var påhæng til?

SEBASTIAN

Keramiklæreren.

HUN

Forstanderinden synes, at det er vigtigt, at lærernes påhæng er en del af dagligdagen, når vi bor på matriklen og spiser med på højskolen. Det handler om elevernes oplevelse af kontinuitet, skrev hun i en mail.

SEBASTIAN

Hun har også sendt den til mig. Hun opfordrer os også til at lave spontane foredrag om det, der optager os, og fungere som gæstelærere, når de ansatte er på kurser eller personaleudflugter. Det er en sekt, og man prøver at trække os ind i den. De synger falsk.

HUN

Er det musiker, du er?

SEBASTIAN

Komponist. Jeg er meget inspireret af dagligdagens støj. Jeg optager lydene, når min kone sidder ved drejeskiven, fod mod træ, kniv mod metal, den mærkelige svuppen når fugtige hænder rammer ler.

HUN

Det lyder som sexscenen fra Ghost.

SEBASTIAN

Min musik er netop et alternativ til populærkulturen. Jeg har lige mixet et nummer færdigt, der er struktureret omkring luftens vibrationer, når man knipser mod kanten af en keramiskål.

HUN

Vi skal skrive nogle nye højskolesange. Vi skal lave et lærerband.

SEBASTIAN

Vi er ikke lærere. *(bukker sig ned efter keramiskålen, nyrer lidt og lader sine fingre glide hen over dens kant)*

HUN

Nej, det skal være en protestsang. Det kræver en guitar.
(ud til salen)

Den kommer her, og den står som en ekstra-sang i hæftet.

(En musiker slår en tone an på guitar, og i løbet af sangen overtager HUN eller SEBASTIAN guitaren)

SANG 3: Slagsang for påhæng

(Fællessang. HUN og SEBASTIAN synger for. Melodi: Når jeg ser et rødt flag smælde.

1.

Det er hårdt at være lærer
det er vigtigt at forstå
men måske er det faktisk lidt værre
at se måbende, rådvilde på
vi har levet som påhæng så længe
vi har dinglet os halvvejs ihjel
men hvor er det, vi egentlig skal hænge
sådan spørger vi ofte os selv.

2.

Man kan hænge på en knage
som en sær og ensom hat
eller nedad med hovedet og klage
som en flagermusunge en nat
alle pladser er taget i solen
og man hænger på indkøb og mad
og man lever i skyggerne af skolen
og forventes at være lidt glad.

3.

Man er Bjarnes hjælperytter
gule piger i Paris
og man kysser og vinker og dytter
og betaler for sejrenes pris
man står klar med massage og støtte
når de trætte, men kort vender hjem
og forstår, at det ikke helt kan nytte
hvis man kræver for meget af dem.

4.

Vi er fællesskabets rester
og et bagland går i krig
de usynlige, glemte statister
dingler alle i vildt raseri
vi er påhæng i vestjyske vinde
skolens mursten er alt, hvad vi ser
men vi tøver slet ikke med at finde
andre steder at hænge end her.

Scene 9: Køretime. Kørelærer 1, surfer (første gang)

(Bil-situation etableres. HUN og SURFER sidder i bilen.)

SURFER

Velkommen til køretime! Jeg er så din kørelærer. Jeg er fra Søndervig!

HUN

Har du så tilbragt hele din ungdom på en bølgetop i Vesterhavet?

SURFER

Ja! Det kan man godt sige. Jeg surfer ret meget!

(SURFER prøver at lave high five med hende. Det lykkes ikke helt)

Altså når jeg ikke lærer nogen at køre bil. Jeg tror på, at alle mennesker kan lære at køre bil.

HUN

Jeg er meget bange for at dø i denne her bil.

SURFER

Det er helt normalt, når man tager kortet i en sen alder. Vi sætter i gang. Kobling ned, første gear og high five. *(den lykkes heller ikke rigtigt)*.

TØMMERFLÅDEN

Kære brevkasse

Jeg er en ung mand i 2. g., der har fået mit første rigtige forhold. Vi er meget lykkelige sammen, men min kæreste græder meget.

(de kører, SURFER har konstant kommentarer og indgreb ad lib, standser flere gange bilen, HUN er rædselsslagen, efter noget tid standser de. SURFER har fin kontrol med sin egen angst og opretholder optimismen.)

TØMMERFLÅDEN

Jeg forsøger at trøste hende, og nogle gange hjælper det, men ikke altid. Det kan være over hvad som helst, og det er ikke kun i forbindelse med skænderier og uenigheder.

SURFER

Det gik da fint.

HUN

Gjorde det?

SURFER

Rom blev ikke bygget på en dag. Vi ses på onsdag. Og torsdag også.

Scene 10. Tømmerflåden. Brevkasse

TØMMERFLÅDEN

Selv har jeg kun grædt foran min kæreste to gange, men tidligere har jeg aldrig ladet tårerne få frit løb. Er det rigtigt, at det er sundt at græde, og tror du, at det går over? Mange hilsner fra en tømmerflåde på tårekanalen

HUN

Kære tømmerflåde

Jeres alder taget i betragtning mener jeg ikke, at du bør bekymre dig. Min første kæreste havde store, mandelformede øjne. De var ikke bare dybe som skovsøer, de var fyldt med små fiskestimer, der lyste som hurtige pile af sølv, svajende vandplanter og gedder, der lurede på deres bytte. Sommerregnen dryppede, og dramaet i os voksede de år, en ny og vidunderlig verden af katastrofer brød frem. Tårerne trillede mellem os, blev til vandpytter, vi plaskede i, Randers Fjord i solopgangen. Når vi mærkede en minimal afstand mellem os, hulkede vi, selv om det sandsynligvis ikke var udtryk for andet, end at vi, trods alle hårdtslående forsøg, stadig var to forskellige mennesker. Jeg tror, at jeg græd mere de tre år, jeg var kærester med Nanna, end jeg kommer til resten af mit liv. I mange år blev vi ved med at græde, når vi mødtes på en café eller ved fælles venner. Hvordan har du det, sagde hun, og så begyndte jeg at græde. Hvad med dig, spurgte jeg, og tårerne trillede ned ad hendes kinder. Hun blev ved med at tale direkte ind i mit sekstenårige hjerte, og det svarede hende uden tøven på samme sprog. Efter at vi har fået børn, er vi holdt op med at græde, og hvis vi taler sammen, er det, når Nanna kører i bil på strækningen fra sit arbejde og ud til Mårslet. Vi snakkes ved, siger hun, nu er jeg hjemme. Kære tømmerflåde. Man græder mindre med alderen, men det er ikke kun en god ting. En dag vil I savne jeres tårer.

Kærlig hilsen Brevkassen

Scene 11: Hos Maj-Britt – mislykket smalltalk

(HUN henter barn hos Maj-Britt.)

HUN

Hvordan bærer du dig ad?

MAJ-BRITT

Med hvad?

HUN

Med at holde ungerne i så godt humør?

MAJ-BRITT

Vi går nogle ture og spiser meget. Det er et nyt tiltag på børne-unge-området. Din søn har som et barn i Ringkøbing-Skjern Kommune fået et bredt kendskab til hverdagens insekter samt små og mellemstore biller. I er nu forældre til et certificeret naturbarn.

(NORS MOR kommer ind.)

HUN

Hej. Du er mor til Nor, er du ikke?

NORS MOR

Jo. Og hans tre ældre brødre og hans lillesøster.

HUN

Sikke en produktion.

NORS MOR

Vi har et slagteri, og der er simpelthen nødt til at være noget, der trækker i en anden retning, så der ikke går flæskesteg i det hele. Hold op hvor det blæser.

(HENDES telefon ringer. HUN tager telefonen og nyser som det første, inden hun når at sige noget)

MOR *(dukker op et andet sted på scenen)*

Du er altid syg.

HUN

Hej Mor. Nej, jeg er syg tre komma fem gange om året ligesom enhver anden gennemsnitlig dansker.

MOR

Jeg har ikke været syg i tyve år.

HUN

Der var jo lige det med nyrestenene i to tusind og otte.

MOR

Det kan man ikke kalde en sygdom, for den slags kan ramme alle. Det er ærgerligt, at du har arvet din fars lave smertetærskel, når du nu også fik hans dårlige immunforsvar. To triste egenskaber, der forstærker hinanden. Når jeg tæller sammen, tror jeg, at jeg har tilbragt halvdelen af vores parforhold på et apotek og resten af tiden på hospitalet. Det var næsten lige så hårdt for mig, fordi jeg er så empatisk. Månedligt var jeg vidne til din fars nærdødsoplevelser, der blev aktiveret af en forkølelse. Nå, nu kommer far, så jeg sætter dig lige på højttaler.

HUN

Medhør.

MOR (*bakser lidt med sin smartphone. FAR ind*)

Hva'? Det hørte jeg ikke lige. Så, nu er far med. Nej, men min smertetærskel er meget høj, og det var også en fordel, dengang jeg fødte dig. Det var som at smutte en mandel.

FAR

Mandel og mandel.

MOR

Din far er så følsom, han måtte næsten bæres væk fra fødestuen.

HUN

Han var ude at ryge.

MOR

Ryge og ryge.

HUN

Jeg er på en måde lidt midt i noget, mor.

MOR

Ja, ja, du må også passe på dig selv og se og blive rask.

HUN

Jeg er ikke syg.

(HUN lægger på)

MOR

God bedring.

(HUN ser forlegent på NORs MOR).

HUN

Wow, hvor er dit hår smukt.

NORS MOR

Tak og i lige måde.

HUN

Tænk, at du altid sætter det op, du har snydt os med den franske fletning, du altid kommer svingende med.

NORS MOR

Det er mest praktisk, for jeg rider i min fritid. Jeg har to hopper, der står på fold ude ved Spjald.

HUN

Du rider? Jeg var også helt vild med Wendy-bladene, som jeg læste hele min barndom. Hvad er det for nogen, du rider på så? Er det... islændere, eller?

NORS MOR

Arabere.

HUN

Så ved man, hvad man får.

NORS MOR

Lige præcis. Har du også haft hest?

HUN

Nej, jeg var nok mest interesseret i Wendy som person, hestene var noget, jeg tog med. Det lyder åndssvagt, når det er en tegneserie, men jeg syntes, at hun var lækker, Wendy. Måske blev jeg lidt opstemt – altså ikke af hestene. (*griner højt*) Ved dyresex har jeg altid sat grænsen.

NORS MOR

Det har jeg også, og jeg synes, at det er noget svineri med de mange dyrebordeller, der skyder op, nogle landmænd bruger det bevidst som en ekstra indtægtskilde, hvis høsten har været dårlig.

HUN

Men tror du egentlig, at dyrene opdager det?

NORS MOR

Det ved jeg ikke. Nå. Jeg skal også lige finde Nor, så vi kan komme hjem.

(*NORS MOR ud*)

Scene 12: Anders Agger hos Købmanden

(HUN handler hos KØBMANDEN. Der er også en KØBMANDSKUNDE. ANDERS AGGER kommer ind i Købmandsbutikken. Finder et rødkålshoved og går hen til Købmanden med sin kurv)

KØBMANDEN

Goddag Anders Agger!

ANDERS AGGER *(til Købmanden)*

Hej. Har I granatæbler? Og appelsiner?

KØBMANDEN

Ja, vi har da så. Nu skal jeg finde det til dig, Anders.

KØBMANDSKUNDE *(til Anders Agger)*

Ander Agger! Undskyld, men jeg bliver bare nødt til at sige tak til dig. Du har simpelthen fornyet dokumentargenren.

ANDERS AGGER *(smiler til KØBMANDSKUNDE)*

Mange tak. Men det er nu nok en overdrivelse.

KØBMANDSKUNDE *(til Anders Agger)*

Nej, for når man ser dine programmer, så føler man sig set som almindeligt menneske.

ANDERS AGGER

Det var da dejligt at høre. Hvad laver du så?

KØBMANDSKUNDE *(til Anders Agger)*

Jeg er pædagog, men i sin tid drømte jeg faktisk om at blive pilot. Det kan du jo lave et program om.

ANDERS AGGER

Ja, det kan være, jeg skulle det. *(rækker sin kurv til Købmanden)*

*(HUN stiller sig bag ved ANDERS AGGER. Hun har de samme varer i kurven.
Købmanden slår varer ind, mens ANDERS AGGER og HUN har dialog)*

HUN *(prøver at lyde munter)*
Så blev det fredag.

ANDERS AGGER
Ja, det kan vi ikke løbe fra.

HUN
Jeg er vild med sådan en rødkålssalat fra bunden.

ANDERS AGGER
Jamen, så held og lykke med kålen. *(går ud af butikken. HUN ser efter ham)*

(brat skift til:)

Scene 13: Træning med Krisser

KRISSER *(med to håndklæder, forpustet, har trænet)*
Det var det.

HUN *(også efter-træning-forpustet)*
Det var det. Selvom du er en af dem, jeg taler mest med, ville jeg aldrig kunne gengive, hvad vi snakker om.

KRISSER
Vi bliver så tynde.

HUN *(råber)*
Baller af stål.
Egentlig har jeg ingen drøm om at tabe mig, men jeg vil gerne være hyggelig, og havde du sagt, at vi skulle svømme med hajer eller tælle alle varerne i et supermarked, havde jeg gjort det uden at blinke.

Jeg har glemt mit håndklæde.

KRISSER

Jeg er begyndt at tage to med.

HUN

Jeg ved ikke, hvad jeg skulle gøre uden dig.

KRISSER

Øv bøv. I morgen tager vi ned til mit hotel. Der er vildtaften.

HUN

Hvad fik dig til at købe Skjern Hotel?

KRISSER

Det var lige så meget et opråb som en iværksætterdrøm. Det var en forestilling, der voksede, og når jeg sad i banken med stjerner i øjnene, fik rådgiverne lyst til at låne mig en masse penge. Så nu er jeg hoteldirektør. Jeg henter dig i morgen.

(brat skift til:)

Scene 14: Køretime. Kørelærer 1, surfer, anden gang

SURFER:

Kobling ned, første gear og high five.

(HUN starter bilen, kører lidt, går så i stå. SURFER rækker hånden op til high five.

HUN prøver ikke engang at svare)

Det ville også være kedeligt, hvis alle var ens.

HUN:

Er du allerede træt af mig?

SURFER:

Nej. Det er forfriskende, at du ikke er atten, det giver noget afveksling. Man kan godt få nok af at høre om ture på Crazy Daisy og dumme forældre. *(HUN starter bilen, kører en anelse, går i stå igen)* Mange af de unge elever er også lidt mutte, svære at tale med. Det kan man trods alt ikke sige om dig.

HUN:

Jeg snakker bedre, end jeg kører.

(bilen standser helt, motoren slukker)

SURFER

Hvordan oplever du selv, at det går?

HUN

Er der lang vej til køreprøven?

SURFER

Milevidt. Og - frigear og håndbremse. Alle kan lære at køre bil.

Scene 15: Vildtaften på Skjern Hotel / Flueknepperens kone

(HUN skifter fra køretime til Vildtaften på Skjern Hotel. Til stede er KRISSER, KØKKENCHEFEN, KØKKENASSISTET1, KØKKENASSISTENT2 og KØKKENASSISTENT3 / FLUEKNEPPERKONE.)

KRISSER

Så er der vildtaften på Skjern Hotel! Der er gråænder, skovduer og hjorte, harer, krondyr og gæs. Vildtaften på Hotel Skjern. Jagtsæsonen er gået ind. *(til KØKKENCHEFEN)* Hvor er tilbehøret?
(til HENDE) Ligner mit hotel en kødkarrusel? Virker jeg vulgær i min fremtoning?

HUN

Måske lidt.

KØKKENCHEFEN *(ryster på hovedet.)*

Der er salat, men husk, at vi er i Skjern.

KRISSER

Men rucola - hvorfor?

KØKKENCHEFEN

Icebergsalaten har sejret sig selv ihjel, og jeg tror, at folk vil have nye boller på suppen.

HUN

Pas på med forretningsmetaforer i salatdiskussioner.

KRISSER

Ikke nu. *(tager en håndfuld rucolablade i sin hånd og betragter dem bedrøvet.)*

Er vi stadig i halvfemserne, eller befinder vi os i det enogtyvende århundrede?

KØKKENCHEFEN

Vi er nogle år bagefter herude vestpå.

KRISSER *(undersøger den steg, KØKKENASSISTENTEN står med)*

Du er besat af dit stegetermometer. *(trækker stegetermometeret ud)*

Har du en kæreste?

KØKKENASSISTENT1

Ja.

KRISSER

Godt. Hvor længe har I været sammen?

KØKKENASSISTENT1

Elleve måneder på lørdag.

KRISSER

Tillykke. Hvordan ved du, om din kæreste har det godt?

KØKKENASSISTENT1

Det kan jeg da mærke på hende.

KRISSER

Præcis. *(Varsomt lægger hun mørbraden KØKKENASSISTENTENS hænder. Han aer den brunede overflade og ser lidt usikker ud.)*

Tag ordentligt ved, der er ingen kvinder, der kan lide det der.

(KØKKENASSISTENTEN lægger sine hænder på mørbraden og ælter lidt i den.)

Ja tak, det kan også blive for meget. Rå, tør eller rosa?

KØKKENASSISTENT1

Rosa. *(skærer forsigtigt en skive. Sammen studerer de kødets overflade.)*

KRISSER

Nemlig.

KRISSER

Jeg er lige blevet færdig med at læse "Babettes Gæstebud" og overvejer at lave en temadag på hotellet, hvor vi kunne servere skildpaddesuppe og bvagtler med foie gras og trøffelsauce. Hvad tænker du om det?

KØKKENCHEFEN

Det er nok ikke den slags, hr. og fru Skjern er ude efter.

KRISSER

Jeg kan også bare lave en buffet! Stiv brun sovs i store spande, udkogte kartofler, mishandlede dyr, en kuvertpris til nioghalvtreds kroner.

KØKKENCHEFEN

Ved du hvad, det kunne faktisk være en rigtig god idé.

KØKKENASSISTENT3 / FLUEKNEPPERKONE

Kære brevkasse. Efter elleve års ægteskab er jeg ved at blive træt, fordi min mand altid vil have ret. I lange perioder har vi det godt, men hans påståelighed kan gøre vores tilværelse til en udfordring. Vi er lige kommet hjem fra bilferie, og det afslører virkelig hans dårlige vane. Hver gang vi oplever noget nyt eller ser noget uventet, begynder han at holde foredrag i stedet for bare at opleve. Han er en mand med en stor viden, men så er den heller ikke større.

HUN

Det her smager i hvert fald virkelig godt. Det ville være vidunderligt, hvis du boede hjemme hos os og lavede mad hver aften.

KØKKENCHEFEN

Ja, det kunne være hyggeligt.

HUN

Så kunne du også passe vores søn,

KØKKENCHEFEN

Åh ja, en fra eller til.

HUN

Du kunne få ham til at sove om aftenen, og bagefter kunne du liste ind til min kæreste og mig i dobbeltsengen og være et friskt pust i vores sexliv.

(KØKKENCHEFEN ved ikke, hvad han skal svare og går ud igen)

KØKKENASSISTENT3 / FLUEKNEPPERKONE

Skal jeg true med at forlade ham eller affinde mig med min skæbne?

Bortset fra dette uheldige træk har han altid været en dejlig mand og en god far.

Udmattede hilsner fra flueknepperens kone

HUN

Kære flueknepperkone. Nu kender jeg jo ikke din mand, og alle fluekneppere er forskellige. Alligevel vil jeg vove den påstand, at du, ligesom jeg, lever med en faktoist. Det er en ældgammel diagnose, og ordet kan oversættes til en glæde ved eller begejstring over sandheden. Som pårørende må du forstå, at faktoister ikke selv kan gøre for det. For faktoisten handler det ikke om at få ret, men om en ømhed for fakta.

KRISSER

Voksiposebrystpumpeaktivitetstæppe! Kan du sige det? Hvis du kan, giver jeg en omgang.

HUN

Voksiposebrystpumpe... hvad var det nu?

KRISSER

Voksiposebrystpumpeaktivitetstæppe! Voksiposebrystpumpeaktivitetstæppe!

HUN

Voksiposebrystpumpeaktivitetstæppe!

KRISSER

Yes! Du skulle have kendt mig, inden jeg blev gravid. Det er synd, at du må nøjes med resterne.

HUN

Kære flueknepperkone. Prøv, om du ikke kan få noget morskab ud af situationen. Jeg har lagt mærke til, at min kæreste begynder at sidde og vippe med fødderne, når jeg overdriver eller genfortæller en anekdote upræcist. Føddernes vippen bliver voldsommere, når op til knæene, breder sig til lårene, hvis ingen korrigerer mig. Til sidst vibrerer også skuldrene, og hovedet begynder at hælde fra side til side, rystelserne er nu enorme. Der sad to patter på et bord, kritte vitte vit bum bum, synger jeg, mens vores søn sidder og klapper. Min kæreste ser trist ud ad vinduet, og jeg lægger mærke til, at han senere på dagen downloader en opsamling med børnesange. Kærlig hilsen Brevkassen.

(til Krisser)

Jeg ved ikke, hvad jeg skulle gøre uden dig. Helt instinktivt har man lyst til, at du skal have det godt, både fordi det er nemmest for alle, men også fordi man hurtigt kommer til at holde af dig.

KRISSER

Øv bøv (slår HENDE på skulderen)

(Krisser glider i baggunden, højskoleeleverne Emma og Maria i western-tema-fest-outfits glider ind, HUN er nu til:)

Scene 16: Westernfest

(Forspil til scenen – Westernfest – man er i westerntøj, skyder, er fuld, mv.)

EMMA

Hvad har du gjort af den lille?

HUN

Rasmus passer ham.

EMMAS VENINDE

Han er bare helt vildt sød. Altså jeres søn.

EMMA

Jeg har fået en niece.

EMMAS VENINDE

Jeg kender en, der også er blevet mor.

(SEBASTIAN ind med cowboyhat, stiller sig ved siden af HENDE og ser på HENDE. EMMA og MARIA går lidt væk for at ryge. De lytter ikke til HENDES og SEBASTIANs dialog)

SEBASTIAN

Du er ikke klædt ud?

HUN

Er det ikke bare introfest?

SEBASTIAN

Der er wester-tema.

HUN

Nåååå. Det er meget sødt af de høflige elever, at de spørger til vores søn. Det minder mig om, når jeg besøger min farmor på hendes plejehjem og foregiver en lidenskabelig interesse for Vild med dans. Hvem tror du så vinder i år, råber jeg ind i hendes høreapparat, og hun ser mildt på mig og trækker på skuldrene.

EMMAS VENINDE (*til EMMA*)

Aj ham Rasmus - han giver bare ikke en fuck. Han er bare helt sig selv.

EMMA

Og så er han ret lækker.

EMMAS VENINDE

Ja, er han på en måde ikke det?

EMMA

Jo. Eller... mandig på en super cute måde.

EMMAS VENINDE

Han har de der helt slanke, men senede arme.

(*HUN nikker*)

EMMA

Og så det der kronragede look. Han giver ikke en fuck, hvis han vil ligne en skinhead, ligner han en skinhead.

EMMAS VENINDE

Jeg tror ikke, han er typen, der overfalder folk, men hvis han oplever noget uretfærdigt, så tror jeg godt, at han kan slå fra sig.

EMMA

Det tror jeg også.

(Barnet derhjemme skriger. HUN styrter af sted - hjem fra festen og hjem til sin søn. SEBASTIAN, EMMA og MARIA ud)

Scene 17: Barnet kan kun sige Muh

(HUN står med barnet i armene - det vil ikke sove. Det skriger)

HUN

Rolig nu, lille skat. Nu skal du prøve og sove lidt.

BARNET

Muh.

HUN

Siger du ikke snart noget andet end "muh"? Jeg vågner om morgenen og hører en klar stemme muhe inde fra børneværelset, og jeg tænker på det som et præludium til dagen. Mit liv er en symfoni af kolyde, der følger mig, hvor jeg går. Muhuuu, råber du opstemt og peger på vindmøllen. Muh, hvisker du betuttet i spisesalen, når eleverne spørger, hvad du hedder. Forstanderinden tager dig på armen og bærer dig hen til statuen. Grundtvig, siger hun og peger. Muh, siger du alvorligt og griber ud efter stennæsen.

BARNET

Muh.

RASMUS *(kommer ind med et lille lys)*

Hej - det er lige over midnat.

HUN

Ja.

RASMUS *(til barnet)*

Tillykke med fødselsdagen, skat

BARNET

Muh.

HUN

Hvis vi synger for ham, så kan det være, han falder i søvn.

BARNET

Muh.

Sang 4: Efterårssang uden blæst - fødselsdagssang

(Melodi: Sov Sødt Barnlille. HUN og Rasmus i duet?)

1.

Se, flaget vajer
planeterne drejer
fordi de forstår
du fylder et år
i sengen, der sover du stille
mit efterårsbarn
i drømmenes garn
der er du så svimlende lille.

2.

En ko fra marken
fik pladsen på arken
og uden et ord
så gik den om bord
og stirrede ud over floden
du muher som den
igen og igen
en kalv har nu indtaget kloden.

3.

Mens solen rammer
din kravlegårds tremmer
bemærker jeg at
du vokser hver nat
og ser på dig helt koncentreret
men hurtigt fortalt
så elsker jeg alt
du er og du bli'r og har været.

4.

Vi ler og muher
minut bli'r til uger
og barndommens gud
vil brede dig ud
som ringe i træernes årer
din vilje er fri
som blindt raseri
et vandfald af snot og af tårer.

5.

Men kærligheden
der kalder på freden
den kræver så lidt
fordobles så tit
står altid parat til i morgen
forældre de ved
den findes et sted
der minder om angsten og sorgen.

6.

Og flaget vajer
når møllerne drejer
den glade ståhej
alene for dig
jeg håber du la'r dig betage
og ønsker du får
det smukkeste år
de lyseste minder og dage.

PAUSE

ANDEN AKT

Nytår

(MUSIKLÆREREN, FORSTANDERINDEN, KERAMIKLÆREREN, EMMA, SEBASTIAN, RASMUS, HUN, ØKOLÆREREN er på scenen og etablerer "første dag efter juleferien")

FORSTANDERINDEN

Velkommen tilbage efter juleferie! Det har været dejligt at holde jul her i Velling, men det er også skønt at se alle jeres ansigter igen. Og et nyt år – det betyder også en ny sang?

MUSIKLÆREREN

Ja, det gør det. Vi skal synge "Vintersang uden Sne", og den går på "Blæsten Går Frisk over Limfjordens vande".

(fællessang)

SANG 5: Vintersang uden sne - Nytårssang

1.

Januar puster sin rastløse vilje
over isen på sø og fjord
rådvild og sær som en splittet familie
mågernes skrig i vemodigt kor
trængt op er hvert væsen i kuldens krog
med mørkets logik og på vinterens sprog.

2.

Januar er som en løgn, man vil glemme
lange brætspil, du aldrig vandt
sange som synges med rystende stemme
flettede hjerter med flosset kant
et år bli'r en fortid, forladt og brugt
et ødelagt bord, der engang var smukt.

3.

Januar holder en handske i hånden
trækker vejret så dybt og træt
røgringe danser i menneskeånden
som en uvirkelig cigaret
vi hoster, vi nyser, vi har så ondt
og sommerens genfærd går hjemløst rundt.

4.

Januar vinker og drager fra landet
istap glimter som lys fra tag
fjorden den fryser, så går vi på vandet
natten bli'r kortere dag for dag
for foråret findes, og alt kan ske
når blomsterne vågner i smeltet sne.

Scene 18: Kørelærer 2, Mona første tur

(Sangen afbrydes eller efterfølges direkte af MONA, der sidder klar i bilen. Måske har hun sat sig under sangen og er blevet utålmodig. HUN sætter sig ind i bilen.)

HUN

Hvor er surferen?

MONA

Du kører med mig nu. Jeg overtager dig.

Hva - skal vi bare stå parkeret her, eller vil du gerne køre lidt for dine penge? Du har lært at starte den, ikk?

HUN

Jo.

(HUN starter bilen, de kører)

MONA

Og GAS - ja. Godt! Nej, men, jeg var til møde på Hovedkontoret. Det er en grillbar mellem Videbæk, Spjald og Ringkøbing, hvor vi kørelærere mødes.

MONA

Vi rafler nogle gange om eleverne efter fyraften, altså dem der falder lidt udenfor. Langtidseleverne er selvfølgelig en sikker indtægt, men man kan også blive træt. Bare for at sige det, som det er. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at du går på omgang. Rundetrunte. Ja, og Surferen, han kan ikke tage dig mere. Det er ikke fordi, at han ikke kan lide dig, det handler ikke om dig, men om ham, siger han. Han er gået ned med stress, han er kontrolfreak og har det svært med nederlag.

HUN

Altså mig.

MONA

Ja, dig.

GYMNASIELÆREREN

Kære brevkasse. Jeg er en nyuddannet, mandlig gymnasielærer, der lige er begyndt på mit første rigtige arbejde.

MONA

Men han har altid været sådan lidt.

HUN

Lidt hvad?

GYMNASIELÆREREN

Da jeg kom tidligt i skole og ikke har haft pauser i min uddannelse, er jeg kun 25 år, hvilket vil sige, at jeg aldersmæssigt er tæt på eleverne.

MONA

Sådan lidt du ved (*prikker på sin tinding med en pegefinger*). Ja, men jeg tabte, så nu kører jeg med dig. Husk at slippe koblingen langsomt (*bilen går i stå*). Langsomt, og så gas. (*HUN starter bilen igen. Den går i stå igen*)

GYMNASIELÆREREN

Jeg er tidligere model og kan godt lide at gøre noget ud af mig selv. Jeg er klasselærer for en 3. g, og særligt en af eleverne er meget opsøgende, når hun bliver beruset. Selv om hun både er køn og begavet, går det jo ikke.

MONA

Jeg er trappet ned med rygning, så jeg er nok sådan lidt.

HUN

Lidt hvad?

MONA

Tung at danse med. Vi holder bare her for i dag. Ses i overmorgen, Dolph.

Scene 19: Gynasielæreren. **Brevkasse**

GYMNASIELÆREREN

Vel? Det går ikke. Eller gør det?

De bedste hilsner fra klasselæreren

HUN:

Kære klasselærer

Det er ærgerligt, når et godt udseende skal spænde ben for folks profession. Jeg har en kørelærer, der hedder Mona. Problemet med Mona er temmelig banalt. Hun er ganske enkelt for lækker til at være kørelærer. Mona har næsten orange hår, og selv om jeg egentlig ikke bryder mig om farven, er jeg afhængig af den. Der er altid en forbindelse til nuancerne i hendes tøj, og det er ikke for meget sagt, at hun lyser.

Mona er Pippi Langstrømpe på sin hest, orange georginer i store buketter, og hendes smil er et havariblink i natten. Køreskoleeleverne sidder åndeløse ved siden af Mona i hendes BMW, mens hun spiser stribede bolsjer og læser sjove sms'er op, som hendes venner havde sendt. Kære klasselærer. Fladlandet kan føles som en uventet mulighed, og horisonten virker uendelig. Det er den ikke. Vær opmærksom på vejens brug. Et klasseværelse er ikke en natklub, og man scorer ikke sine elever.

Kærlig hilsen Brevkassen

Scene 20: Emmas brev

(Emma ringer på hjemme hos HUN og RASMUS)

EMMA

Hej. Er Rasmus her?

HUN

Nej, han er nede på skolen.

EMMA

Jeg har et brev til ham. Altså det er hemmeligt. Det er noget vi har, der hedder confessions, hvor vi skriver hemmeligheder til hinanden. (*holder brev frem*) Ka' du gi' det til ham så?

HUN

Nej, hvor spændende. Hvad er det nu, du hedder?

EMMA

Emma.

HUN

Så du har skrevet et brev med en hemmelighed, som jeg skal gi' til Rasmus?

EMMA

Ja. Du må ikke åbne det. Men jeg vil gerne ha' at han får det og læser det inden studieturen.

HUN

Du ved godt, han er min kæreste, ikke?

EMMA

Jo.

HUN

Kan du ikke sende døde dyr eller brugte menstruationsbind som normale stalkere? Emma, der er for mange lag i det her.

EMMA

Det er bare en leg, har du ingen humor?

HUN

Nej, den er lidt tyndslidt lige p.t. I er en vildfaren, liderlig ungdom. I aner ikke, hvad livet drejer sig om.

EMMA

Jo, vi gør. Jeg giver ham det bare selv så.

(Emma ud, skift til:)

Scene 21: Kørelærer 2, Mona anden tur

MONA

Hvorfor ser jeg sur ud nu?

HUN

Fordi... jeg har ubetinget vigepligt?

MONA

Nemlig. Vi prøver igen. Tænd hjernen, Dolph. Man må aldrig undvige vildt, det er simpelthen for farligt. Der var engang en hjort, der kom springende ud af det blå. Den så mig roligt ind i øjnene, og sekundet efter lå den på min køler. Geviret var knækket. Ved du godt, at en hjort har fire maver? *(HUN ryster på hovedet)* Jeg så dem alle sammen indefra. Blodet kørte rundt med vinduesviskerne, og Falck kom susende for at skyde den. Jeg hørte dyrets høje brøl, da jeg sad og ventede inde i bilen. Forsikringen dækkede det hele, men ingen har brug for en udsplattet hjort på nethinden.

Gas, gas, gas, du skal op på firs. Du kører otte kilometer i timen! Hold dig på banen, der er plads til alle, og så fuld skrald. Ned med kobling, op i femte, lyt til motoren. Kan du ikke høre, at det lyder forkert? *(HUN ryster på hovedet, MONA sukker)*. Blink til højre, kobling, andet gear. Ro på, Dolph, det her er en tyverzone, vi må have den puls ned.

HUN *(ser ud af vinduet)*

Det er Anders Agger!

MONA

Han har begge ben på jorden, jeg har selv givet hans datter kørekort, og der var ikke noget der.

HUN

Noget hvad?

MONA

Hurlumhej.

HUN

Verden er lille.

MONA

Så er den vist heller ikke mindre. Blink og drej, det er ikke en karrusel.

HUN (*råber og klamrer sig til rattet*)

Højre eller venstre?

MONA

Højre. Vi er i en rundkørsel. Hvide Sande er den by i Danmark, der har flest rundkørsler per indbygger. Ifølge færdselsloven må man kun tage én runde, med mindre selvfølgelig man har glemt at dreje af.

HUN

Hvorfor?

MONA

Ellers ville folk jo ikke lave andet. Jeg brugte mine teenageår på at drikke dåseøl og køre rundt i Hvide Sande. Det var Gud, fisk eller rundkørsler, længere var den ikke.

HUN

Fik du aldrig fik spat?

MONA

Det kunne da godt blive sådan lidt.

HUN

Lidt hvad?

MONA

Leverpostej. (*råber*) Hold farten!

HUN

Gør dine sætninger færdige, du er umulig at føre en samtale med. Hvordan skal jeg nogensinde lære nogen at kende her, når samtalerne stopper, inden de er gået i gang. Fortæl noget om dig selv.

MONA

Min kæreste han er børnetandlæge i Rindum og går meget op i mundhygiejne. Morgen og aften kører han særligt konstruerede plasticstikker rundt og rundt i munden, og bagefter er det tandtråd i to gange to minutter. Alle rugbrødskrummerne skal ud, riskorn, kødrester, kernen fra et hindbær. Og bagefter er det tid til Zendium.

HUN

Jeg hader Zendium. Ingen skum, ingen små, stenhårde eksplosioner mod ganen, bare en tynd, hvid væske i munden.

MONA

Jeg er også Colgatepige.

HUN

Hvordan er han ellers?

MONA

Lige ud ad landevejen, der er ikke noget der.

HUN

Noget hvad?

MONA

Pis. Så. Nu kører vi til Herning. Du skal lære at holde hovedet koldt i pressede situationer. Jyllands Las Vegas i folkemunde. Hallo - er du vågen?

HUN (*gaber*)

Det er, som om trætheden hele tiden indfinder sig i nye forklædninger, den presser sig ind i enhver sindsstemning. Kombinationerne er uendelige, min kæreste og jeg er trætte og sure, trætte og forvirrede, trætte og stressede, trætte og glade. Som efter en lang kælketur i barndommen, røde kinder og varm kakao, lige inden man går i seng. Trætte som maratonløbere, svedige og udkørte, men også stolte. Vi er to politikere, der kommer med absolut sidste udspil, slukkede cigarer og halvfylde cognacglas. Trætte som to langsomme kroppe, der på samme tid bøjer sig ned efter en regnvåd avis, som gebisser, der smiler til hinanden fra hver sit glas med vand. Søvnløsheden får vores træk til at flyde ud, den gør os til uhyggelige kloner af os selv, og når vi engang er så trætte, at vi ikke vågner igen, vil vores sidste gab være lige så stort og stille som døden. Tror du, at det er normalt?

MONA

Ja. Min kæreste har en søn og to små piger fra sit tidligere ægteskab. Om natten kravler de ind i dobbeltsengen og ligger og ruller frem og tilbage, så jeg er ved at blive vanvittig.

HUN

Du burde have en præmie.

MONA

Jeg har tre. (*råber*) Gas! Nej, stop bare. Stop! Stop bilen. (*HUN standser og stopper bilen*) Ja tak.

(*De stiger begge ud. SURFER og PARKERINGS-PETER ind*)

MONA

Du kører og sover. Du kan ikke engang køre forlæns ind i en parkeringsbås. Dine venstresving er helt til hest, og husk, at det også er farligt at køre for langsomt. Vi blev overhalet af fem lastbiler. Faktum er, at du sinker trafikken, samfundet er ved at gå i stå, fordi din dreng ikke sover. Du skal ikke være i tvivl om vores opbakning. *(Surferen ryster på hovedet)* Du er blevet en principalsag. Tooghalvfjerds ekstralektioner. Det løber op.

SURFER

Jeg havde engang en elev, der lod sig hypnotisere, og jeg kender også til tilfælde, hvor akupunktur har hjulpet på angsten. *(Han ser på HENDE og lægger an til en high five, men MONA vifter ham væk.)*

MONA

Ikke nu. Jeg bliver nødt til at smide håndklædet i ringen. Det bliver for meget midt i mit rygestop. Jeg er gået all in på damp, men min stresstærskel er lav for tiden. Du får Parkeringspeter. Det er din tur nu, Peter. Du er født tålmodig, og hun er ved at skide grønne grise.

PARKERINGS-PETER

Jeg henter dig på mandag.

MONA

(slår HENDE på skulderen). Men først er der øl og damp - det er kvindernes internationale kampdag i aften!

(og så er vi til:)

Scene 23: Damedruk + Krisser Bytur

(FORSTANDERINDEN og KRISSE ind. MONA og HUN deltager i festen, der har været i gang et stykke tid.)

HUN

Skål for Kvindernes Internationale Kampdag! Godt I kunne komme, søstre!

DE ØVRIGE

Skål!

KRISSE

Undskyld, jeg har bh på, og undskyld, jeg stemmer borgerligt, men tak, fordi jeg måtte komme med til Kvindernes Internationale Kampdag!

HUN

Tag noget mere champagne.

KRISSE

Man må ikke kalde champagne champagne, hvis det ikke er fra Champagne.

FORSTANDERINDEN

Det er da også dejligt med Asti.

KRISSE

Nej, Asti er en vulgær forbrydelse.

MONA

Nå, men så.

(De skåler)

HUN

Når jeg bliver fuld, er det altid tydeligst at se på min pegefinger. Den ryger op i luften, hver eneste gang jeg har ret, og den finder sig ikke i noget.

(til MONA) Jeg skal nok få mit kørekort

(til FORSTANDERINDEN) Du lyser, dine øjne stråler som tusind stjerner. Græd for mig, græd, det er Rom, der brænder.

FORSTANDERINDEN

Mon dog. *(klirrer med to grønne flasker)* I dag er det jo kvindernes kampdag, og kvinder spillede også en meget stor rolle i Grundtvigs liv. Selvom kvinder på hans tid mest var barnepigen, moren og hustruen, så kan vi takke Grundtvig - og ikke mindst hans gode opfindelse: højskolen – for meget af den frihed og selvstændighed, som vi kvinder har i dag.

(Krisser tårer øjnene, og HUN sidder med en arm om hendes skulder.)

HUN

Er det det med stolene?

MONA

Stolene?

HUN

Når Krisser er fuld, vender hun altid tilbage til en fejlbestilling, hun ikke kan tilgive sig selv. Hun bestilte engang de forkerte stole til hotellet, og nu står de i loungen og ser bebrejdende på hende hver morgen.

KRISSER

Deres dage er talte.

HUN *(til Mona.)*

Jeg har altid syntes, at du var gudesmuk.

MONA (*finder en bjælke, søm og hamre frem*)

Nu skal vi slå søm i.

(*de slår søm i, og MONA er klart bedst*)

Hvis sandheden skal frem, øver jeg mig hjemme i min garage, når køreeleverne har været umulige. Du har din helt egen huggeblok, Dolph.

HUN

Hvorfor tror du, at jeg er så håbløs?

MONA

Du er bare sådan lidt.

HUN

Lidt hvad??

MONA

Alternativ.

HUN

Der lyser en glorie over dit hoved, Mona, og jeg har lyst til at falde på knæ og fri til dig, lige her midt på det fedtede betongulv.

KRISSER

Du skal hjem. Vi ringer efter en taxa.

HUN

Det er der aldrig nogen, der er blevet gravid af.

KRISSER

Det kommer nok an på, hvem der sidder i taxaen.

HUN

Ja, men vi skal ikke hjem endnu! Overhovedt ikke! Nu skal vi synge. Vi skal ha' en sang. Det er bare det, vi skal.

SANG 4 Krissers sang – drukvise

(Melodi: Go' nu nat, og gå nu lige hjem)

1.

Hånd i hånd på rusens stolte stævn
glemt er alt om børn og morgendagens hævn
på et meget kort minut
så er rygestoppet slut
i en tåge af fornuftens levn.

2.

Vil man vide lidt om et hotel
så behøver man slet ikke spørge selv
jeg er fanget i et net
fyldt med moms og nyt budget,
det er ikke simpelt, er det vel.

B-stykke:

4.

Vi har ammet, vi har grædt, vi har svedt
og holdt sammen, uanset hvad der er sket
men man bli'r sgu lidt speciel
af at eje et hotel
på en smagløs og vulgær planet.

3.

Men vi skåler, og du finder mig
rigtig hyg'lig, alt imens jeg elsker dig
og jeg ved, at dit hotel
det vil overgå sig selv
smilehuller, krøller eller ej.

5.

Med en drøm, lidt større end din gæld
og et hjerte lige så stort som et hotel
og din vilje støbt i jern
har du overtaget Skjern
inden natten langsomt går på hæld.

Scene 24: Den Søvnløse **Brevkasse**

DEN SØVNLØSE

Kære brevkasse

Jeg er en dreng på 15 år, som har svært ved at sove om natten. Pigen, jeg er forelsket i, er blevet kærester med en fra min klasse, og det er jeg knust over. Jeg er typen, der tænker meget dybt over tingene, og jeg har fundet frem til, at livet er meningsløst. Om natten ligger jeg med sorte tanker og gruer for fremtiden. Jeg har overvejet, om jeg har en depression, men tør ikke tale med min læge, da jeg er bange for, at han vil få mig indlagt.

Venlige hilsner fra den søvnløse

HUN

Kære søvnløse

Du er femten år, og derfor kan du ikke være en type. Ens frontallapper vokser først sammen, når man er midt i tyverne, og indtil da er man selvsagt lidt utilregnelig. Du aner ikke, hvad søvnløshed er, før du har fået et barn, hvilket jeg derfor kraftigt vil fraråde dig. Det er træls, at pigen, du er forelsket i, ikke er interesseret, men om nogle få år kan du ikke huske hendes navn. På sin vis er det mere trist, men det forstår du ikke nu. Når man ikke kan overskue tingene, er det vigtigt at ignorere fremtiden. Drop de store linier, og tag et minut ad gangen. Du aner ikke, hvornår du kommer over din kærlighedssorg, men til gengæld kan du mærke, hvis du har lyst til en kop kakao. Gør tingene så enkle og kortsigtede som muligt, tænk ikke, at du gerne vil have et godt liv, men at du gerne vil have nogle gode dage. Søde søvnløse. Livet er ikke en begivenhed, men en flygtig, ligegyldig bevægelse i et mørkt rum. Alligevel kan skønheden sagtens finde sted som noget løsrevet. Et fint digt, et sært maleri, en udsigt, der gør os åndeløse. Din opgave er at bruge tiden bedst muligt, mens du venter på døden.

Kærlig hilsen Brevkassen

Scene 25: Køerlærer 3 – Parkerings-Peter, første tur

(HUN sætter sig i bilen sammen med Parkerings-Peter)

PARKERINGS-PETER

Min bror han rejste engang til USA. Så besøgte jeg ham, og i Arizona tog vi sådan en helikoptertur over Grand Canyon. Så begyndte det lige pludselig og tordne og lyne. Den var helt gal, piloten så forstyrret ud og prøvede at få kontakt med alarmberedskabet. Mig og min bror sad helt stille og klamrede os til sæderne. Da vi endelig landede, tog piloten sin kasket af og kiggede bare på os. Han gjorde korsets tegn og gav os begge to hånden.

(kort pause)

Ja, det er bare for at sige, at jeg også kan være bange. Vi sætter i gang, du kører stille og roligt ud på vejen.

(de kører)

Du kører ikke godt, men du kører spændende.

HUN

Tror du nogensinde, at jeg får kortet?

PARKERINGS-PETER:

En dag ad gangen.

(PARKERINGS-PETER og rækker HENDE et stykke fra en kæmpestor Toblerone)

PARKERINGS-PETER

Jeg har lige været i Tyskland. Hvor hurtigt må man køre i en rundkørsel?

HUN *(mumler)*

Maks halvtreds.

PARKERINGS-PETER

Du kørte firs.

HUN

Jeg så den ikke. Den sprang ud foran bilen.

PARKERINGS-PETER

Nogle elever er forsigtige, de skal bruge tid på at vænne sig til at køre. Andre er dumdristige og skal lære at lytte til trafikken. Men du er utilregnelig. Du har både træk fra nybegynderen, den senildemente og flugtbilisten. Godt, så kører du herind og stopper. Vi prøver med lidt parkering. Mellem de to streger. Så bakker du baglæns.

HUN

Bakker. Bare bakker.

PARKERINGS-PETER

Med dig ved man sgu aldrig. Selv om man bakker baglæns, er højre stadig højre, og venstre stadig venstre, hvorfor er der ingen kvinder, der kan forstå det.

HUN

Hov, hov. Mener du virkelig, at man kan generalisere halvdelen af jordens befolkning?

PARKERINGS-PETER

Ja. Vi prøver en anden bås. Drej, drej, drej! Den eneste forskel på at køre ligeud og bakke er, at man ikke kører ligeud, men bakker. Er du højre-venstre-blind?

HUN

Jeg spejlvendte bogstaverne som barn. Det holdt først op midt i femte. Når jeg skrev mit navn, lignede det asiatiske skrifttegn.

PARKERINGS-PETER

Vi trænger vist til sådan en her her.

(rækker HENDE et stykke af den store Toblerone. PARKERINGS-PETER åbner døren og tjekker afstanden til stregen.)

Der er håb forude. Betaler du hvidt eller sort?

HUN

Jeg er socialist og betaler min skat med glæde.

PARKERINGS-PETER

Det lyder dyrt.

Scene 26: Møder Anders Agger

(Når PARKERINGS-PETER er steget ud af bilen og scenen, kører HUN videre alene. Bilen går i stå. Hun ser ud og får øje på ANDERS AGGER. HUN står ud af bilen og vifter med armene, peger på bilen og laver fagter mod himlen. ANDERS AGGER kommer hen til bilen.)

HUN

Den gik bare i stå.

ANDERS AGGER

Okay. Måske hænger det sammen med, at batteriet er afladet.

HUN

Nå, for søren. Mit kørekort er lige på trapperne, men jeg triller rundt og øver lidt på de stille veje. Jeg er altså ikke en eller anden syg stalker.

ANDERS AGGER

Hvad er du så?

HUN

Jeg er bare tilflytter, og jeg synes at det er svært at tale med de lokale i Velling.

ANDERS AGGER

Ja, der kan være noget med flowet. I modsætning til andre mennesker har jeg jo mulighed for at klippe pauserne ud af mine programmer.

HUN

Det er et billigt trick. Du skaber et forvrænget billede af virkeligheden. Ærlig talt synes jeg, at vestjyder har et lemfældigt forhold til kommunikation.

ANDERS AGGER

I hvert fald et andet end dit

HUN

Selv byerne fatter sig i korthed. Tim, Hee, Noe, Bur, Lem, Spjald, Tarm.

ANDERS AGGER

Vemb, Asp, Tvis, Skjern. I Velling arbejder de fleste med vind, jord eller dyr. Naturen er sprogløs, og den slags smitter, når man bor her. Man kan ikke oversætte fjorden, den ligger der bare. Man kan sammenligne det med kærligheden, når folk vil afdække den, går de vild i en jungle af metaforer. Det er umuligt at formulere den kraft, der kan få teenagere til at lægge sig på togskiner og begavede personer til at tale babysprog.

HUN

Det er, som om du navigerer så smidigt blandt mennesker, og jeg ville bare spørge, om du kunne give mig nogle tips.

ANDERS AGGER

Jeg tror bare godt, at jeg kan lide dem.

HUN

Kan du så også godt lide mig?

ANDERS AGGER

Det tror jeg. Men du bliver nødt til at holde op med at følge efter mig, det bliver for underligt i længden.

Vent lige lidt. *(finder flux en termokande og to plasticrus frem. Skænker op til dem begge. De skåler i kaffe.)*

Skål i kaffe.

HUN

Skål i kaffe.

ANDERS AGGER

Vi kan starte med at træne samtaletempo. Det handler om umærkelige detaljer, hvis man vil nærme sig landsbyens beboere. Første case:. Min hund er lige blevet kørt ned, og du møder mig tilfældigt ved købmanden.

HUN (*tøver lidt*)

Hvordan oplever du det med at din hund lige er blevet kørt ned? Er du meget ked af det - altså jeg ville være helt knust /

ANDERS AGGER

/ Dumpet. Alt for personligt. Og lad for guds skyld være med at stirre mig ind i øjnene, som om du prøver at hypnotisere mig.

HUN

Så er det din tur.

ANDERS AGGER (*rømmer sig og ser så skråt forbi HENDES ansigt*)

Trist med din hund.

Hvis du absolut vil ind og rode, så spørg, om man synes, at det er hårdt. "Man" før "du", situation før person. Man forærer modparten en frihed i den lille afstand. Den er vigtig og skal respekteres, fordi der ikke bor så mange i Velling. I store byer prøver man at skille sig ud, at blive lagt mærke til, i små forsøger man at falde ind og blive en del af landskabet. Man dyrker lighederne i stedet for forskellene, minder indirekte hinanden om sammenholdet, det er samtalerne formål og logik.

HUN

Nuvel.

ANDERS AGGER

Og så er der blufærdigheden. Der må være vandtætte skodder til alt, der har med kroppen at gøre.

HUN

Fødsler? Menstruation? Træning?

ANDERS AGGER

Alt - medmindre der er tale om alvorlig sygdom. Må jeg give mig et godt råd? Tal aldrig om forplantning. Sex er no-go i det offentlige rum.

HUN

Jeg ville ønske, at jeg havde mødt dig tidligere i mit liv. Det er ligesom pakkeleg, bare uden pakker.

ANDERS AGGER

Det gælder om at have is i maven. Hvis man er stille længe nok, vil de til sidst begynde at snakke.

SANG 7: Forårssang uden håb – Salme

(Måske synger Sara anden-stemme. Måske synger hun med ANDERS AGGER.

Mel: Det dufter af lysegrønt græs. Måske er det alle Velling-boerne, der kommer frem og synger.)

1

Hør, vinden sukker bag en hæk
en villavej er øde
og årets første vintergæk
der hvisker om de døde
min sorg er vred
og uden fred
jeg vakler rundt og råber
forladt blandt verdens tåber.

2.

En vibe vender tidligt hjem
i brisen vinker grene
jeg aner ikke helt til hvem
for natten er alene
min kærlighed
er fyldt med fred
og kirkeklokkerne slår vemodigt som et forår.

3.

Jeg padler ganske langsomt væk
i tårernes kanaler
en kvinde klipper nu sin hæk
mens nattergalen galer
et sidste råb
et håbløst håb
et lys, der stadig kommer
en uundgåelig sommer.

Scene 27: Den nybagte fars undren Brevkasse

DEN NYBAGTE FAR:

Kære brevkasse. Jeg er en ung mand, der for nylig er blevet far til tvillinger. Det er en stor glæde for mig at få en familie, og min kone er på næsten alle punkter et fantastisk væsen. Dog oplever jeg nogle gange, at hun bliver vred på mig tilsyneladende uden grund. Jeg forsøger at hjælpe så meget som muligt og mener ikke, at jeg løber fra mit ansvar. Alligevel ser hun indimellem på mig og siger: Skal jeg amme dem, eller vil du. Jeg har foreslået, at vi går over til sutteflaske, så jeg kan komme mere på banen. Så stønner hun og siger, at alle sundhedsplejersker anbefaler modernemælk, da det forebygger infektioner, astma og allergi. Jeg forstår ikke, hvad jeg gør forkert, gør du?
Venlig hilsen manden

HUN

Kære mand Min ven Frederik har en kone, der hedder Line. Hun havde en meget kompliceret fødsel, der varede over tre døgn. Line talte ikke til nogen, men indimellem virrede hun med hovedet, som om hun var omgivet af fluer. Midt i en vestorm hørte hun pludselig Frederik bede en sygeplejerske om to Iprenener. Han havde siddet oppe og spillet computer hele natten, og da han ved tre-tiden var på vej i seng, var vandet gået. Mens Line kastede op, hørte hun sin mand sige til jordemoderen, at han nok havde siddet forkert, det var nogle spændinger i nakken. Hun rejste sig op fra fødekarret, vanddråberne strømmede som små floder ned ad hendes kæmpestore krop. Hun kravlede over kanten, humpede nøgen ud på gangen og greb fat i jordemoderen, der var på vej hen mod medicinskabet. For første gang åbnede Line munden og sagde noget, der ikke lød som ufokuserede dyreløde. Hvis du giver Frederik en Ipren, så slår jeg dig ihjel, sagde hun langsomt og tydeligt som en skuespiller, der indlæste en lydbog. Jordemoderen, der var vant til gravide kvinder, klappede hende på skulderen og begyndte at låse skabet op. Line så hende ind i øjnene og lagde armene om hendes hals. Udefra lignede det begyndelsen på en omfavelse, men Frederik stod tæt på og kunne se Lines fingre kærtegne jordemoderens strube. Hun kiggede over mod alarman, der hang på den modsatte væg. Okay, sagde jordemoderen og gik med Line tilbage til fødestuen. Jeg har diskuteret det med flere af mine veninder, og meningene er delte. Man kan sagtens argumentere for, at Frederik skulle have haft sine Iprenener, man må adskille tingene. Problemet er bare, at det kan være svært. Kære mand. Velkommen til urvreden. Hvad du må forstå er, at der er tale om et biologisk oprør, der retter sig mod naturen. Man må ikke forveksle det med almindelig bitterhed, vi har at gøre med et blindt raseri, der giver ekko gennem tiden. Hvad du mærker, er ikke kun din kones vrede, det er også hendes mors vrede og hendes bedstemødres, det er en øredøvende torden gennem slægter. Det er en kollektiv angst for at blive voldtaget, svimlende menstruationssmerter, ensomme fødsler og en fornemmelse af, at ingen siger tak. Det er ikke nogens skyld, men det er en byrde, vi bærer, og vi kan ikke altid bære den i tavshed. Tag dig i agt for urvreden. Tag den ikke personligt, men tag den alvorligt.

Kærlig hilsen Brevkassen

Scene 28: Køerlærer 3 - Parkerings-Peter, anden tur

PARKERINGS-PETER

Kom nu ind i bilen! Du skal ikke være bange. Trafikken er et sted, man hjælper hinanden. De andre skal nok gøre plads.

HUN

Hvordan kan man være sikker på det?

PARKERINGS-PETER

Alle vil gerne hjem til aftensmad. Du skal ikke tænke på de andre bilister som fjender. De fleste er bare venlige mennesker på vej fra A til B. Det er vigtigt at huske, selv om jeg også har set eksempler på bilister, der skifter personlighed, når de sætter sig bag et rat. Høflige mennesker, der glad og gerne lader andre komme foran i supermarkedskøen, men som næsten er klar til at dræbe på landevejen, hvis en foran dem kører for langsomt. Fordi bilen er et privat rum, der bevæger sig rundt i offentligheden, føler folk nemmere, at deres grænser bliver overskredet. Det samme gør sig gældende på internettet. Fordi folk ikke kan se hinandens ansigter, glemmer de, at det er levende mennesker, der sidder bag tastaturet og kommunikerer med dem.

HUN

Hvad er din største svaghed er som bilist?

PARKERINGS-PETER

Fart. Gennem årene er det kun blevet til et enkelt klip i kortet, men en gang imellem tager jeg en tur alene til Tyskland.

HUN

Hvad laver du så?

PARKERINGS-PETER

Giver den gas. For der er ikke hastighedsbegrænsning på motorvejen.

HUN

Er der noget, jeg holder af ved dig Peter, er det, at du altid svarer på mine spørgsmål, som om det er en del af dit arbejde. Jeg opfatter bilen som en skriftestol og fortæller alt, hvad jeg har tænkt og følt, siden jeg sad der sidst. Din sindsro, bjergtager mig.

(bilen er tæt ved at gå i stå)

PARKERINGS-PETER

Så overhaler vi. Nu har vi kørt bag den grisetransport i over to minutter. Ikke ud i nødsporet, til venstre.

HUN

Undskyld. Midt i din tålmodighed sidder der en ulv og ser ud ad dine øjne. Det er sikkert kun muligt at udstråle den ro, hvis man også kan eksplodere. Vil du savne mig, hvis jeg en dag får kørekortet?

PARKERINGS-PETER

Ja. Man kan vænne sig til meget. Jeg har meldt dig til køreprøve på fredag.

HUN

Hvad har du?

PARKERINGS-PETER

Ja. Jeg tror ikke, du kan blive bedre, så vi kan lige så godt prøve. Det skal nok gå. Held og lykke.

Scene 28: Barnevognskampen

(HUN skal hente barn hos MAJ-BRITT, som står klar sammen med NORS MOR. MAJ-BRITT har HENDES barnevogn med. HUN bakser med sin Emmaljunga, som ikke vil lade sig klappe sammen. Komik omkring barnevogn. Der sparkes. NOR og NORS MOR ser til. MAJ-BRITT rækker HENDE et glas vand i kampens hede)

HUN

Sådan her er jeg altså ikke over for min søn.

MAJ-BRITT

Det ved jeg godt.

VANILLA

Kære brevkasse.

NORS MOR *(begynder at hjælpe til med at folde Emmaljunga sammen. Hun kan heller ikke)*

Det her var bare ikke sket med en Odder. Det indså jeg, da vi fik nummer to, og siden har vi aldrig brugt andet.

HUN

Min kæreste synes, at jeg blokerer i forhold til praktiske ting. Han har fået et princip om, at jeg selv skal kunne klappe barnevognen sammen.

VANILLA

Jeg er en pige på 18 et halvt, der gør mig nogle tanker.

(endelig får de bugt med Emmaljunga, som nu kan skubbes til side)

En af mine lærere er en utrolig flot mand, høj, mørk og tidligere model. Jeg er meget forelsket i ham og tror, at han måske nærer de samme følelser for mig. Efter en fredagsbar i sidste uge smilede vi længe til hinanden foran fadølsanlægget, og da han havde vagt, ved jeg, at han ikke var fuld. Vi hørte A Whiter Shade of Pale, og jeg kunne næsten ikke trække vejret. Jeg havde sådan lyst til at danse med ham, men følte, at det var upassende at spørge.

HUN

Jeg slår min kæreste ihjel, når jeg kommer hjem.

NOR

Hvordan vil du dræbe ham?

NORS MOR (*hvisker til NOR*)

Det er bare noget, man siger.

HUN

Med en skovl. Og bagefter er det barnevognen.

MAJ-BRITT

Tag nu hjem og slap lidt af, I trænger bare til en pause fra hinanden. Du kan så meget andet.

HUN

Tak for hjælpen.

NORS MOR (*smiler*)

Vi vil i Velling.

Scene 29: Vanilla, Forelsket gymnasieelev **Brevkasse**

VANILLA

Dagen efter linkede jeg til sangen på Facebook, og min lærer var den første til at like. Jeg bliver student om et halvt år, skal jeg vente med at erklære ham min kærlighed? Tror du, at han føler det samme som mig?
Kærlig hilsen Vanilla

HUN:

Kære Vanilla. Misforstå mig ret, jeg forstår attraktionen. Det smukke, fantastiske forbudte. Når det er sagt, oplever jeg dit brev som verdensfjernt. Muligvis er det en menneskelig svaghed, men jeg har nultolerance over for dagdrømmere. Den måde de svæver to en halv meter over jorden og ser ting for sig, det provokerer mig. Jeg holder meget af min nabo, Sebastian, og jeg kan godt lide, at han er så nem at inspirere. I går sad han i min stue i to timer med strålende øjne og talte om bæredygtig livsførelse:

SEBASTIAN

Jeg vil have høns.

HUN

Okay, det skal du da have.

SEBASTIAN

Jeg ville sige mit job op og stå af ræset. Jeg vil ud af hamsterhjulet og sælge æggene oppe ved vejen, anlægge en urtehave og plante frugttræer. Persille, rosmarin, salvie.

HUN

Du har to børn, de skal have alt muligt.

SEBASTIAN

Ting er ikke det eneste i verden

HUN

De skal have mad, tøj, julegaver.

SEBASTIAN

De skal have æg og urter. Og hønsene fodrer jeg, når jeg står op om morgenen, stikker mine bare fødder i nogle åbne sandaler, kaster et par håndfulde korn ud i haven.

HUN

(til SEBASTIAN:) Det er midt i marts, det er alt for koldt.

(til VANILLA:) Kære Vanilla.

Vil man leve af at sælge æg, må man bygge et hønsehus. Skal du ind i urtebranchen, henvender du dig ved et gartneri. Vil man have en kæreste, skal det ikke være den person, der giver en årskarakterer. Når musikken spiller, og hønsene klukker, kan man blive revet med, men husk, at bare fordi noget er forbudt, bliver orgasmerne ikke bedre. Her taler jeg af erfaring. Og man tæller ikke sin alder i halve år, når man er gået ud af børnehaven.

Kærlig hilsen Brevkassen.

Scene 30: Knuden på Affaldsposen

(RASMUS ind med to affaldsposer – en overfyldt og en tom)

HUN

Hver gang du binder knude på en pose og bærer den ud i skraldespanden, tænker du på /

RASMUS

/ at du har toppet den for meget.

HUN

Jeg tænker altid, at der er plads til lidt mere skrald.

RASMUS

Og min grænse går mange, mange centimeter før din.

HUN

Det handler om, hvor meget man presser det sammen.

RASMUS

Vi har måttet opgive emnet efter nogle års parforhold, fordi vi simpelthen sad fast.

HUN

Den ene pose har taget den næste, der var ikke mere at sige, tilbage er kun det lillebitte suk. Til gengæld er det et vigtigt suk. Når du river en pose af en rulle og fylder den en tredjedel op med toppen af mit skraldebjerg, inden der er plastic nok til at binde en knude, så er det nødvendigt for dig at sukke. Til din ros skal det siges, at det er et næsten lydløst suk, det har fællestræk med den tunge udånding, men for kendere er der intet at tage fejl af. Du har ikke brug for at skælde ud, hvis bare du må sukke. Undskyld, jeg skal nok lade være med at toppe den næste gang.

RASMUS (*allerede formildet*)

Hm.

HUN

Vi vil i Velling, og vi ved det godt, vi har formet hinanden som landskaber.

RASMUS

Hm.

HUN

Vi tømmer opvaskemaskinen og fylder den igen med bunker af tallerkner, der står som skyskrabere omkring vasken. Vi skriver indkøbssedler, der ligger ensomme tilbage på bordet, når vi er kørt i Kwickly, og vi sætter vores søn i en rullende kurv. Vi vasker størknet havregrød af træbordet og køber en voksdug med smilende køer på. Vi sætter foden ned i en dukkevogn i den tro, at det er gulvet, og ruller væk, indtil vi ligger, så lange vi er, og kigger op i loftet. Langsomt begynder det at regne, og i køkkenhaven går vinden gennem grønkålen, der skælver som elskende, der lige har sluppet hinanden.

SANG 3: Fortabt er jeg stadig - kærlighedssang

(Melodi: Du fødtes på jord, HUN synger solo - eller det er en duet med Rasmus)

1.

Vi mødtes i sne
forblændet af ungdom og uden at se
et virvar af jubel og nysgerrighed
vi mødtes i sproget, et hemmeligt sted
og der går vi hen
igen og igen.

2.

Igen og igen
og tonerne blev til et langstrakt refræn
et plot, en fortælling, en popmelodi
godnatsange brudt af sirenernes skrig
vi følte os som
en luftløs ballon.

3.

En luftløs ballon,
en endeløs sætning, helt kæntret og tom
jeg hjemsøges tit af idéer om flugt
men latteren tegner dit ansigt så smukt
du strækker din krop
mens solen står op.

4.

Mens solen står op,
så brygger vi kaffe og drikker en kop
og når vi bli'r fanget i hverdagens støj
så ruller vi øjne og deler en smøg
så strander vi der
hvor ømheden er.

5.

Hvor ømheden er
marcherer vi tappert med velviljens hær
en kærlighed tyndslidt og helt desperat
kun båret af løfterne, stålsat og klart
et dirrende nu
mit søvnige du.

6.

Mit søvnige du
mit drama er langt, min fornuft er itu
og når jeg bli'r bange, og når jeg bli'r vred
så sænk mine skibe og skænk mig din fred
jeg øjner en kyst
og snart bli'r det lyst.

7.

Og snart bli'r det lyst
så tag mig for givet, det virker så tyst
fortabt er jeg stadig trods årenes gang
og synger med tak denne kærlighedssang
fordi det sku ske
vi mødtes i sne

Scene 31: Køreprøve

(HUN står ved bilen. PARKERINGS-PETER og FORSTANDERINDEN har taget opstilling som et meget nervøst heppekor.)

PARKERINGSPETER

Hør her, du får lige et sidste råd med på vejen inden køreprøven. Hvert år til jul, der ser jeg Godfather. Alle tre film. Og der er en særlig scene, hvor gangsterne maltrakterer et lig og skal have det til at se ud som et almindeligt dødsfald. "Make it look like a traffic accident", siger gangsterbossen til sine underordnede. Det skal du selvfølgelig ikke, altså lave et trafikuheld. Det er ikke det, jeg medn. Men prøv og tænk i sminkede lig. Få det til at se naturligt ud, når du laver en fejl. Kan du følge mig?

(HUN nikker nervøst og usikkert. OLE, den motorsagkyndige nærmer sig. HUN og OLE tager plads i bilen)

OLE *(bladrer forvirret i HENDES papirer og ser op på PARKERINGSPETER.)*
Syvogfirs lektioner?

PARKERINGSPETER

Til gengæld kan hun noget, som hverken du eller jeg kan. Hun havde lige født et barn da hun begyndte at tage køretimer, og det må trods alt må betyde noget i det samlede regnskab. Og nul fejl i teori.

OLE

Ja, ja. Vi får se. *(til HENDE)* Det er op til mig, om vi skal snakke. Du skal ikke føle noget pres.

HUN

Jeg foretrækker tavshed, så jeg kan koncentrere mig om kørslen.

OLE

Det lyder fornuftigt. Ja, men så sætter vi i gang. Vi skal ned mod Grønnegade.

(HUN starter bilen, de kører)

VANILLA OG GYMNASIELÆREREN

Kære brevkasse. Du skal vide, at vi elsker dine svar, og at din brevkasse er kult i vores vennekreds.

HUN

(til VANILLA OG GYMNASIELÆREREN) Ikke lige nu! *(til OLE)* Jeg er virkelig sulten. Jeg er holdt op med at spise oksekød, men klodens CO₂-udslip forekommer mig mindre vigtigt, når jeg er sulten. En bøf fra eller til.

OLE

Ja, der er jeg helt på dit hold.

HUN

Sådan en ordentlig flanksteak for eksempel. Måske endda på grillen.

OLE

Ja, hold da op. Det er ikke ligefrem dårligt.

HUN

Nej.

OLE

Min kone, hun elsker salat og tærter, så der er langt mellem snapsene hjemme ved os.

HUN

Sådan var det ikke gået, hvis du havde giftet dig med mig. Det kan jeg garantere. Jeg kan lave bearnaise fra bunden. Med estragon fra haven. Og masser af smør.

OLE

Det er lige før, man bliver helt sulten.

(det hakker noget med HENDES kørsel. OLE ser lidt bedrøvet og til sidst direkte selvmordstruet ud)

OLE

Kan du ikke i det mindste holde dig i din egen bane?

(De kører videre i tavshed. Da de stopper, ser OLE på HENDE).

OLE

Du får dit kort, men lov mig, at du kun kører ligeud.

HUN

Det lover jeg! Altid kun ligeud! Amager! *(omfavner OLE)*

OLE

Så, så.

(HUN stiger ud af bilen og vifter med den lille hvide seddel, der udgør HENDES midlertidige kørekort, og alle begynder at klappe. HUN giver high five til SURFEREN og endelig rammer de. MONA stiller sig ved siden af PARKERINGSPETER.)

OLE

Det er en milepæl i din karriere, Parkerings-Peter.

PARKERINGSPETER

Det kan man roligt sige.

FORSTANDERINDEN *(åbner en flaske champagne, som hun indtil nu har skjult Tillykke! Hvor er det bare flot!*

HUN

Tak.

VANILLA OG GYMNASIELÆREREN:

Vi er et ungt par, der efter mange forhindringer har fundet sammen.

HUN

(til VANILLA OG GYMNASIELÆREREN) Vent lige lidt!

Scene 32: Emma i regnen

(HUN opdager Emma står i regnen med tre hindbærroulader i sine hænder)

EMMA

Jeg føler bare, at du har et problem med min personlighed.

HUN

Nej, mit hjerte elsker alle de umuligste børn. Emma, selv om vi elsker den samme, behøver vi ikke at være dødsfjender.

EMMA

Rasmus og jeg har faktisk en ret vild kemi.

HUN

Det tvivler jeg slet ikke på, men husk, at han får penge for at tilbringe tid med dig.

EMMA

Har I et lukket forhold? Det synes jeg er gammeldags, og personligt ville jeg føle mig låst.

HUN

Velkommen til kærligheden, siger jeg.

EMMA

Det kan bevises, at man forstener som individ, hvis man ikke skifter partner minimum hvert femte år.

VANILLA OG GYMNASIELÆREREN:

Som henholdsvis ansat og indsat mødtes vi på et middelstort provinsgymnasium, hvilket giver en del udfordringer, da det er anstrengende at skjule så stærke følelser i undervisningen. Der er seks uger til den afsluttende eksamen. Hvad skal vi gøre?
Kærlig hilsen de hemmelige kærester.

HUN (*til EMMA*)

Jeg sætter pris på folk, der frygtløst gentænker formerne, jeg holder af ambitionerne og nysgerrigheden. Men kom ikke og fortæl mig, at et livslangt kærlighedsforhold ikke er det mest vanvittige og radikale, et menneske kan kaste sig ud i. Det er eksperimenterende, vildt og halsbrækkende håbefuldt. Man er oppe mod selve tiden, siger jeg, usynlige, men mærkbare forandringer gennem årene, præmisser der ændrer sig, som vinden blæser. Det er en balancegang, et mirakel, når to mennesker formår at elske hinanden gennem et liv.

EMMA

Eller måske bare lidt fantasiløst

VANILLA OG GYMNASIELÆREREN

PS. Det, du skriver om orgasmerne, er ikke rigtigt.

HUN

Hvad med ham der Malte? Kunne du ikke prøve om du kunne gafle ham?

EMMA

Han er forelsket i Mona. Han er ved at tage kørekort.

HUN

Vi er alle sammen forelskede i Mona. Det er en virus i Velling. Kom dog ind i kampen, men kom ind i en kamp, du kan vinde.

Scene 33: De hemmelige kærester **Brevkasse**

HUN

Kære klasselærer og Vanilla. Hvis man vil være hemmelig, skal man ikke søge råd i en offentligt tilgængelig avis, men tak for rosen, jeg har altid ønsket mig at være kult. På sin vis er jeg glad for at spille en rolle i jeres kærlighedshistorie, men ærlig talt er det dårlig reklame for min ellers udmærkede brevkasse, at I ikke efterlever mine råd. Men nuvel. Det er en fordel, hvis I ikke lader jer afsløre af ledelsen, da ikke alle vil se med milde øjne på jeres forhold. Privat bor jeg på en højskole, og i ansættelseskontrakten står der sort på hvidt, at de ansatte ikke må have seksuelt samkvem med eleverne, medmindre der er tale om ægte kærlighed. Hvis en retningslinie kan fungere som et portræt, er det et klart optegnet billede af forstanderindens blå øjne og den tillid, der får højskoler og lande til at hænge sammen. Jeg mener, at man burde følge denne regel på alle uddannelsessteder. Kære klasselærer og Vanilla. Når I nu ikke lytter til mig, så håber jeg, at der er sex på katederet og tårnhøje karakterer. Nogle fordele må der være. Glæd jer til ferien, nyd jeres drama og dans mig med i jeres drømme. Kærlig hilsen Brevkassen

Scene 34: Afslutningsfest på højskolen

(FORSTANDERINDEN, MUSIKLÆREREN, SEBASTIAN, RASMUS, KERAMIKLÆREREN og HUN er til stede til den store afslutning. De fleste lærere er rørte og labile. Festen gøres klar – der er delvis kostumeskift på scenen)

SEBASTIAN *(som en aside til HENDE)*

Hele højskolen går rundt i en rituel, kollektiv depression, fordi eleverne snart skal hjem. Man burde kunne forudse det, når det sker hvert år, men min kone er lige knust hver gang. Tidligt i morges blev hun hentet af keramikeleverne, der stod med røde ophovnede øjne uden for vores dør og virkede traumatiserede. I samlet flok gik de ned for at skrive deres navne på vindmøllen, de klamrede sig til hinanden og så solen stå op. Begge børnene vågnede, og så stod jeg der, med to timer til institutionerne åbnede.

FORSTANDERINDEN (*ud til publikum*)

Kære elever, kære lærere, kære alle sammen. Et skoleår på Velling Højskole begynder, det går sin gang, vi lærer jer at kende, vi lærer at holde af hver eneste en af jer, og I lærer at holde af hinanden, ved jeg, men før eller siden kommer også denne dag - dagen hvor det er ... sidste dag. Dagen, hvor vi skal sige TAK for i år, tak fordi I alle er dem, I er.

KERAMIKLÆREREN

I har gjort indtryk og sa aftryk. Jeg har aldrig oplevet et hold med så få mislykkede rakubrændinger. Og der er ikke noget med indtørret ler på redskaberne eller beskidte drejeskiver, I har vist ansvar.

EMMA

Og så skal vi også uddele en helt særlig pris, nemlig prisen til den hotteste lærer. Prisen hedder "Den Gyldne Pik" (*hun holder en pris frem - måske en forgyldt dildo på fod, hjemmelavet?*) Og den er til dig, Ramus - vi har bare været SÅ glade for at have dig som lærer på forfatterholdet!

RASMUS (*tager imod prisen*)

Aj, tak! Hvor er det vildt - jeg har aldrig fået en pris før. 1000 tak!

HUN (*vifter med hænderne*)

Hvad med at give mig den gyldne fiske? Den burde man få for at føde et barn.

FORSTANDERINDEN

Det kunne man da sagtens indføre, jeg er altid glad, når der er nye input.

EMMA

Vi har faktisk også en pris til dig - du er simpelthen Årets Orakel.

(*EMMA giver HENDE en spåkugle af papmaché*)

HUN

Tak. Jamen så vil jeg også gerne sige noget. Det er til alle jer elever: Når jeres to hjerneklapper om nogle få år vokser sammen, vil I langsomt forstå, hvad det hele handler om. I tror, at ungdommen er et karaktertræk. I vandrer rundt i hinandens drømme med samme alvor, som var det selveste virkeligheden. I er upåvirkede af tiden, den er en uendelig slette, I slår vejrmøller på. I ikke bare lever i nuet, I er nuet, og derfor elsker vi jer. I lokker os med jeres glatte hud og klare øjne, men vi har en viden, vi holder hemmelig for jer. En dag vil jeres hud langsomt løsne sig fra knoglerne, rynkerne vil tegne jeres ansigter op og håret blive gradvist tyndere. Kære ungdom. Det er behageligt at blive ældre, men livet bliver også mere ufarligt. Man bliver sværere at slå ud af kurs og overlader scenen til andre med en træt håndbevægelse. Skarpheden forsvinder, porerne bliver større, kroppen lægger sig på plads i bløde folder, ikke kun fordi den giver op, men også fordi den finder fred.

FORSTANDERINDEN

Bravo! Men kære venner - når solen går ned, så går den også op igen. Og det markerer vi traditionen tro her på Velling Højskole med at synge en sidste sang - Carsten?

MUSIKLÆREREN

Ja, og det er en smuk sang, nemlig "De korte sætningers land". Den går på melodien til "Kære linedanser". Og I må allesammen bare synge med, så godt I nu kan, selvom det er en trist dag for os alle.

SANG 9: De korte sætningers land – hymne

(Melodi: Kære linedanser, Fællessang)

1.

Kære fladland, langt fra himlen
i det vilde vest
som en ridder
når jeg gider
sadler jeg min hest
Mens jeg slås mod møller her
og langsomt slår mig ned
så taler jeg om vind og vejr
og blæsten bliver ved
Hvis man vil, så kan man lære
at elske
de korte sætningers land
et sprog skabt af vind og af jord og vand.

2.

Landevejen ligger udstrakt
som en evighed
store løfter
dybe grøfter
endeløs og bred
Vindens susen er i os
helt uden røde brems
og når de andre kører firs
så kører vi halvfems
Men når kragerne de vender
og ser på de
skæve, dansende træer
så bygger de rederne lige der.

3.

Kære ungdom, hør nu efter
lyt nu til min sang
jeres fjerne
fremtidsærinde
finder I engang
Stol nu på min kærlighed
for selv om den er træt
så samler fjorden som I ved
de tårer vi har grædt
Bag et møde står en afsked
og vinker og
nynner lidt for sig selv
når tiden er inde til et farvel.

4.

På en landevej af minder
vil vi altid gå
lygter tænder
nye venner
styrer mod det blå
Mennesker er vindens børn
og når I rejser væk
så husk at som en fiskeørn
så er vi kun på træk
Vi er alle sammen blade
i vinden
tilfældighedernes fest
så mødtes vi her i den samme blæst.

SLUT